

**De ce păstori?**  
**DE CE A ALES DUMNEZEU PE PĂSTORI?**  
**(WHY IT HAD TO BE SHEPHERDS)**

**William M. Branham**

**Tucson, 21.12.1964**

Eu sunt un predicator neînsemnat. Fiind și neșcolit, multor oameni li se pare că eu nu sunt un predicator. Eu nici nu susțin că aș fi un predicator, ci mai degrabă sunt ca o roată de rezervă. Dar simt că am un mesaj din partea lui Dumnezeu, pe care eu încerc să-l prezint lumii în felul meu și în modul cum pot eu să-l aduc. Dacă nu m-aș ține de acest mesaj, aș fi un trădător față de Dumnezeu și un fățarnic față de voi. Dacă cineva spune altceva decât ceea ce crede, este un fățarnic. Noi trebuie să spunem întotdeauna adevărul, ca să fim în ochii oamenilor bărbați și femei cinstite, chiar dacă ei nu văd lucrurile ca și noi. De aceea, noi spunem adevărul din adâncul inimii noastre.

În ultimul, mai bine zis în penultimul an, am avut prilejul ca aici în Ramada Inn, să aduc un mesaj de crăciun. Nu știu dacă aici sau în Phoenix, am vorbit despre tema: „*Acel mic Betleem*”. Eu cred că în ultimul an, am vorbit despre tema: „*Noi am văzut Steaua Lui*”.

Voi știți, noi citim Biblia și apar acele întrebări „De ce?” Dacă în seara aceasta aveți puțină răbdare cu mine și vă rugați cu mine, atunci vă voi aduce mesajul meu de crăciun. Numai Dumnezeu știe unde vom fi anul viitor, de crăciun, în cazul în care va mai fi un alt crăciun.

Poate acesta este ultimul crăciun în care mai suntem împreună, înainte ca noi să mai stăm împreună la o altă masă. Nu va fi ca aceasta de aici, ci, la sfârșitul drumului nostru, noi vom mânca și vom bea, și vom lua din nou cina cu El. De aceea vrem să ne comportăm în așa fel ca și cum acesta ar fi ultimul mesaj de crăciun la care stăm împreună și-l ascultăm în cea mai adâncă sinceritate.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre o temă neobișnuită, căci uneori noi Îl întâlnim pe Dumnezeu chiar în lucrurile neobișnuite. EL face lucruri într-un mod neobișnuit, nu obișnuit, ci într-un mod neobișnuit, la un timp neobișnuit, în locuri neobișnuite. EL este ieșit din comun.

Dacă este voia Domnului, eu aș vrea să vorbesc despre tema: „*De ce trebuiau să fie păstori?*”

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, aș vrea să spun că eu cred că El (Cuvântul) este Dumnezeu. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu*

*Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi... ”.*

Eu am spus-o în ultima sau penultima săptămână în Phoenix: televiziunea a demonstrat că oamenii și lucrurile acestui pământ se mișcă prin clădire. Este o altă dimensiune, pe care cele cinci simțuri ale noastre nu pot s-o perceapă. Televiziunea nu produce nimic, ci numai transmite. Voi nu puteți să vă mișcați degetul sau să trageți cu ochiul fără ca gestul acesta să nu fie reținut pentru totdeauna. Aceasta s-a demonstrat. Dacă noi avem un ecran aici, putem să proiectăm pe el imaginea unui bărbat care este în Australia, și nu numai atât, ci acest bărbat ar putea să și vorbească, să-și miște degetul sau să tragă cu ochiul. Și culoarea îmbrăcăminții lui am putea-o vedea, indiferent dacă el se găsește în Africa, în Australia sau într-un alt loc în această lume. Undele electromagnetice înconjoară pământul. Eu nu pot să explic, dar știu că există.

Nu cred că cineva ar putea s-o explice exact. Dar televiziunea poate s-o înregistreze și printr-o aparatură specială noi o putem vedea pe ecran. Aceasta exista deja pe timpul lui Adam. Televiziunea exista deja când Ilie era pe muntele Carmel. Exista atunci când acel preot tânăr, Martin Luther, a luat hostia, a aruncat-o la pământ și a spus: „Este numai o bucată de pâine. Cel drept va trăi prin credință!”. Exista deja atunci, dar numai acum a fost descoperită. La fel este și Dumnezeu, la fel sunt îngerii, ființe supranaturale prezente aici printre noi, care pentru ochiul nostru natural sunt invizibile. Dar într-o zi, și acestea vor fi o realitate fizică cum este acum și televiziunea. Din acest motiv eu cred Cuvântul. Isus a spus: „...dacă va adăuga cineva...” sau „...va scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții...”.

Înainte de a citi din Cuvânt, să ne aplecăm capetele, plini de teamă de Dumnezeu. Oricine este în stare să deschidă Biblia, dar numai Dumnezeu poate descoperi conținutul. Noi ne aplecăm capul spre praful din care am fost luați și în care ne vom întoarce într-o zi.

Eu aș vrea să întreb dacă în această clipă serioasă, în timp ce noi înaintăm spre crăciun, este cineva aici care se simte nevrednic și vrea să fie inclus în rugăciune. Ați vrea, cu capul plecat, să ridicați mâna voastră către Dumnezeu și să spuneți: „Doamne, amintește-ți de mine la această sărbătoare de Crăciun!”? Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Preasfântule și milosule Tată ceresc, Atotputernicule Dumnezeu, Tu care ești de la început, înainte de a exista o stea, un atom, o moleculă, Tu ai făcut toate lucrurile prin Isus Hristos, Fiul Tău, și în El, Tu ne-ai dăruit totul. Noi Îți mulțumim pentru acest prilej, Doamne, că noi am putut să ne adunăm în seara aceasta, ca noi să putem fi atenționați și învățați de Duhul Sfânt. Duhul Sfânt ia

cuvintele Tale și ni le descoperă nouă, fiindcă Isus a spus: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare*”.

O, Doamne, nu este nimeni în mijlocul nostru sau undeva pe pământ, care va fi vrednic sau în putință să interpreteze Cuvântul Tău, fiindcă este scris: Cuvântul lui Dumnezeu nu admite nici o tălmăcire proprie. De aceea, Doamne, noi Te rugăm ca Duhul Sfânt să ne dea fiecăruia dintre noi partea de care avem nevoie, ca să ne astâmpărăm setea din inimile noastre, după ce pășim mai aproape de Tine. Noi suntem neputincioși, necurați și nevrednici.

De ar vrea Copilul care S-a născut în Betleem, care a trăit viața în mod desăvârșit și care a fost Singurul Om desăvârșit de pe acest pământ și S-a jertfit pentru noi, păcătoșii, necurații, ca să ne curețe și să ne aducă din nou în părtășie cu Tatăl și să ne dăruiască lucrarea Duhului Sfânt în noi, în timpul predicării Cuvântului!

Doamne, Dumnezeul meu, cu toată medicina de vârf cu care am fost tratați, cu toți medicii buni și cu toată dotarea ultramodernă a clinicilor, avem mai multe boli decât au existat vreodată pe lume; și aceasta fiindcă sunt mai multe păcate și este mai multă necredință decât a cunoscut lumea cândva. Ajută-ne în seara aceasta Tu, Isuse, Medicul Cel mare, și vindecă bolnavii din mijlocul nostru.

Te rugăm, Doamne, dă-ne Duhul, Duhul adevărului, care s-a făcut cunoscut de crăciun. De ar dispărea toate obiceiurile păgâne, cultul cu pomi de iarnă, poveștile cu Moș Crăciun, iepurașul de paști și toate lucrurile moderne din care lumea de afaceri scoate capital, o, Doamne!

Lasă-ne să pătrundem în Hristos, Cuvântul! Acordă-ne aceasta, fiindcă noi o cerem în Numele Său și spre slava Lui. Amin.

Deschide-ți, vă rog, cu mine la Luca cap. 2:1-20:

*„În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea. Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s-a suit și el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, – pentru că era din casa și din seminția lui David, – să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei. În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi*

*s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu, și zicând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haidem să mergem până la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.” S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle. După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc. Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii. Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gândea la ele în inima ei. Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.”*

De ne-ar da Domnul, pe lângă citirea Cuvântului Său, și binecuvântarea Sa!

De ce a fost această întâmplare minunată vestită păstorilor? Aceasta ne miră pe toți. Eu mi-am notat unele versete biblice pe care aș vrea să vi le citesc și cu toată priceperea mea, vreau să încerc să vă explic de ce. Poate că după aceea Domnul, cu marele Său har, va lua „de ce”-urile din voi. Cei mai mulți dintre noi, probabil s-au întrebat cândva, de ce a fost vestită chiar păstorilor cea mai mare întâmplare a tuturor timpurilor. De ce a fost descoperit păstorilor și nu teologilor acelui timp, care au fost învățați și pregătiți s-o asculte? De ce trecea prin fața celor bogați și se oprea la cei săraci? De ce trecea pe lângă cei învățați și înțelepți și se oprea la cei smeriți și neștiutori? La această problemă există unele întrebări și câteva „de ce”. Eu aș vrea să vă mai fac atenți la un alt lucru, anume de ce s-a născut Copilul în Betleem? În ebraică, cuvântul Betleem înseamnă „Casa pâinii”. Betleemul a fost „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Cu câțiva ani în urmă, noi am demonstrat deja cu ajutorul Scripturii că El nu putea să se nască în nici un alt loc. Betleemul a fost fortificat de Rahav și bărbatul ei. Rahav a fost o curvă pe care un general israelian a scos-o din Ierihon, după ce a fost ocupat. În credință, ea a acceptat mesajul lui Dumnezeu și în situația ei a fost salvată. După aceea, Iosua a împărțit țara, unde urma să locuiască fiecare.

Mai există încă o puternică lecție pe care eu aș vrea s-o predic într-o bună zi, la Tucson. Aceasta privește pe mamele semințiilor, când ele au născut copiii lor. Numele pe care ele îl dădeau copiilor lor, când erau în durerile nașterii, stabilea locul în care avea voie să se stabilească seminția ei în țara făgăduită. Aceasta este ceva foarte puternic. Cât de exact coincide tot Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă nu coincide, vina nu stă în Cuvânt, ci în gândurile voastre care nu se potrivesc cu Cuvântul. Cuvântul coincide în totalitatea Sa. EL era Pâinea Vieții. Despre aceasta v-am vorbit în ultima sau penultima săptămână în Phoenix. În calitatea Sa de „Pâine a Vieții”, El nu putea să se nască în alt loc decât în „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Cred că astfel avem răspunsul la întrebarea: „De ce Betleem?”.

Isus S-a născut în Betleem. În Betleem exista o sinagogă și acolo erau mulți conducători religioși renumiți. David, copilul păstor, și mai târziu împărat, s-a născut în Betleem. Tatăl său Isai, s-a născut în Betleem. Bunicul său Obed, s-a născut de asemenea în Betleem. Deci, din strămoși, David se trăgea din Betleem.

Isus, fiul lui David, s-a născut în Betleem, în umbra marilor catedrale. Oamenii aceștia erau învățați și, de-a rândul anilor, toți L-au așteptat pe Mesia, fiindcă despre venirea Lui a fost prorocit deja cu 4000 de ani în urmă. Și totuși, dacă Mesia S-a născut direct în umbra catedralei, de ce trebuia ca îngerii să aducă acest prim mesaj unui grup de păstori neștiutori și neînsemnați?

Păstorilor le-a fost poruncit, nu celor învățați și înțelepți, ci păstorilor! Este un lucru ciudat, nu-i așa? Undeva, tot timpul trebuie să existe un „de ce”. Dacă există un „de ce”, atunci trebuie să existe și un răspuns. Nici un om nu știe răspunsul, numai singur Dumnezeu. EL știe răspunsul. Gândiți-vă la următorul lucru: Mesia era deja născut în oraș, într-un grajd, în apropierea marii catedrale, unde marele preot și ceilalți preoți, teologi, înțelepți, cât și învățații, încă Îl așteptau pe Mesia. El era acolo, chiar în mijlocul lor.

De ce au aflat-o cei neștiutori, neînvățații, necultivații, cei mai săraci din munții din Iudeea? La prima vedere ei erau cei mai puțin potriviți pentru o asemenea datorie, să propovăduiască acest mesaj și să fie trimiși să ducă acest mesaj mai departe.

Vreți să știți părerea mea? Poate nu am mult de spus, dar totuși vreau să v-o spun: eu cred că totul s-a întâmplat pe baza înțelepciunii lui Dumnezeu, fiindcă El știa că ei nu aveau să primească acest mesaj în felul acesta. Nu corespundea gustului învățaturii pe care au primit-o ei. Era cu totul altceva. Nu bătea cu felul cum erau ei învățați să creadă că va veni Mesia. Totul se contrazicea cu cunoștința lor teologică. Toată cultura lor, toată știința lor era pusă deoparte, era nulă. Eu cred că totul s-a întâmplat pe baza înțelepciunii lui Dumnezeu, care știa că ei nu vor primi un asemenea mesaj.

Mesia era acolo și trebuia să existe cineva care să recunoască această lucrare. EL îi cunoștea pe toți cei ce nu s-au încurcat în asemenea învățături. EL putea mai degrabă să vestească mesajul Său acestui grup neînvățat, decât unora care s-au împietrit pe propria lor cale. Pe aceștia cu nimic nu-i mai putea abate nici chiar Cuvântul lui Dumnezeu.

Prieteni creștini, acum eu aș vrea cu toată sinceritatea și dragostea mea, să vă pun o întrebare. Dacă El ar face în seara aceasta același lucru și ar împlini Cuvântul făgăduit pentru generația aceasta, atunci mă întreb dacă nu cumva teologii noștri, învățătorii și înțelepții, nu ar respinge mesajul la fel ca și aceia din trecut. Oamenii nu se schimbă, cu atât mai puțin Cuvântul. EL este Dumnezeul neschimbat, El nu se schimbă.

Îngerii au coborât și au adus mesajul lor unor bărbați cu un rang foarte scăzut, cu toate că existau oameni care, pământește privit, erau mult mai potriviți pentru aceasta, decât acești păstori săraci și neînvățați. Păstorul era cel mai neînvățat, el nu trebuia să știe altceva decât păstoritul oilor lui. El nu avea nevoie de matematică. Nu trebuia să știe nimic despre fuziunea nucleară. Nu trebuia să fie un învățat. El trebuia doar să se priceapă la oile lui, nimic mai mult. Astfel de oameni a ales Dumnezeu, căroră El le-a vestit Înțelepciunea Lui, izvorul și originea întregii înțelepciuni, trecând astfel pe lângă cei cu multă cultură, pregătiți și învățați în școli. Aici se clarifică un lucru: ei au fost pregătiți într-o materie greșită.

Acest mesaj trecea pe lângă toate personalitățile renumite și importante ale țării. Acolo existau oameni importanți, învățători renumiți, marele preot Caiafa și alții, toți învățații Israelului. Toate denomițiile și teologii erau umflați de învățătură, dar Dumnezeu a trecut pe lângă toți aceștia. Aceasta este Înțelepciunea lui Dumnezeu.

Observați, din Cerul prea înalt, această cinste le-a fost dăruită celor mai smeriți și necultivați de pe acest pământ. Cel Prea Înalt din ceruri S-a coborât ca să Se descopere celor mai neînsemnați oameni de pe pământ. EL trecea peste toți ceilalți și se descoperea unor păstori. EL a venit și a adus acestor păstori obișnuiți cel mai mare mesaj al tuturor timpurilor. Au existat mulți mesageri mari. Să ne gândim la timpul lui Noe, la timpul prorocilor, al marilor preoți, ș.a.m.d. În trecut au existat mari învățați, împărați, stăpânitori și monarhi. Care era mesajul? „*Mesia este aici!*” Ca să facă cunoscut aceasta, trecea peste toți oamenii de cultură și o descoperea unor păstori smeriți. Gândiți-vă: toți preoții, toți bărbații bisericilor, toți învățații, toată educația teologică, toți banii care s-au cheltuit, toate bisericile, toate învățăturile, toate denomițiile – Dumnezeu a trecut peste toate acestea!

Și totuși, „*Mesajul cheie*” nu le-a fost dat, ci a rămas pecetluit față de ei. Ciudat! De ce? Nu numai aceasta, dar și locul părea a fi nepotrivit pentru un asemenea eveniment. Păstorii au fost aceia care au primit mesajul. Observați acum, unde a fost dat mesajul: în locul cel mai imposibil, unde nimeni nu s-ar fi așteptat. Eu mă întreb în seara aceasta dacă noi ne-am aștepta să primim Mesajul Domnului Isus într-un asemenea loc imposibil, într-un grup numit „*eretic*” de către lumea înaltă, civilizată și de biserica mondială. Eu mă întreb dacă nu cumva chiar aici L-am putea găsi - în locul acesta care pare cel mai nepotrivit, unde vorbitorii sunt cei mai puțin calificați. Păstorii habar n-au avut despre arta vorbirii, ei chemau doar oile lor. Poate acesta este motivul pentru care le-a fost descoperit lor. Dar exista un Cuvânt al făgăduinței. Fiți atenți, s-ar putea din nou să se întâmple așa. Trecea pe lângă toți nobilii țării. Oamenilor de elită le-a rămas ascuns, și aceora care nu erau nimic, le-a fost descoperit.

Dar cei renumiți, cei cu decorații academice, fie în teologie sau psihologie, la fel și marile catedrale și toate celelalte de aceeași talie - totul a fost lăsat de-o

parte, și le-a fost descoperit acelor care nu au fost nimic. Este Înțelepciunea. Înțelepciunea nemărginită a Atotputernicului Dumnezeu de a-i familiariza chiar pe ei cu cel mai mare mesaj care a existat vreodată: „*Mesia este acum pe pământ!*” Ce Înțelepciune! Ea putea să fie numai din cartea lui Dumnezeu, care posedă toată Înțelepciunea. Toată cultura și înțelepciunea omenească au fost biruite și lăsate la o parte de puternica Înțelepciune a lui Dumnezeu. Eu repet aceasta pentru că vreau să pătrundă adânc în voi. Totul a devenit un nimic, fiindcă era fără preț. Totul a fost lăsat de-o parte, astfel ca Înțelepciunea lui Dumnezeu să aibă prioritate, ca să facă ceva din acei ce nu sunt nimic.

Noi am putea să ne oprim în locul acesta și să vorbim despre Ioan. Am putea vorbi despre Ilie. Nimeni nu știe de unde a venit Ilie. Tot ce se știe este că el a apărut. Prorocii din trecut, la fel, au fost oameni neînsemnați. Dar Dumnezeu i-a ales pe ei, trecând pe lângă principiile de morală ale bisericii, pe lângă învățăturile lor, ca să demonstreze că El este Dumnezeu. EL ia pe cineva care nu este nimic, ca să facă ceva cu el. EL arată Înțelepciunea Sa și Dumnezeirea Lui, alegând astfel pe cei ce nu sunt nimic. Când a creat primul om, El a luat o bucată de pământ și L-a făcut pe om. Nu era nimic, decât argilă, dar a făcut un om din ea. Și astăzi, Dumnezeu ia pe aceia care nu sunt nimic, ca să facă ceva cu ei.

Atâta timp cât noi trăim cu părerea că suntem cineva, nu putem fi folosiți la nimic de mâna lui Dumnezeu. Trebuie să renunțăm la tot ce am știut noi cândva, sau ce am învățat cândva, la fel ca și marele Pavel. El a spus că a trebuit să uite tot ce a învățat el cândva, ca să-L cunoască pe Hristos. Toată pregătirea lor și învățătura lor le-a devenit o piedică, fiindcă în final, ei L-au negat. Chiar pregătirea pe care ei au primit-o ca să-L recunoască și să-L creadă, i-a adus în situația că ei au devenit dușmanii Lui, cei mai periculoși, care L-au și răstignit.

Știți voi că istoria se tot repetă? Acesta este un fapt dovedit. Ar putea din nou să se întâmple chiar lângă noi. „O”, veți spune, „dacă eu aș fi trăit atunci!” Dacă vreți să știți cum ați fi acționat atunci, priviți starea voastră de azi. Voi puteți recunoaște cum ați fi acționat atunci, după cum se descoperă starea voastră actuală.

Ei au fost școliți să creadă Cuvântul Său. Însă, când Cuvântul se împlinea în fața ochilor lor, ei L-au respins. Când Dumnezeu a împlinit ceea ce a făgăduit, ei I-au întors spatele, și spuneau: „Bărbatul acesta are un duh rău”. Cu aceasta, ei au pus un blestem pe ei înșiși. Gândiți-vă numai la ce s-a întâmplat! Închipuiți-vă ce i-a antrenat în această lucrare! Pregătirea lor i-a împiedicat să recunoască „*Cuvântul care a devenit trup*” pentru acel timp. Pregătirea pe care ei au primit-o în școlile lor, de la învățătorii cei mai buni.

Voi spuneți: „Acest lucru nu ni se va întâmpla nouă azi!” Învățătorii lor au fost mult superiori celor de azi, și totuși au dat greș. Atunci nu existau sute de organizații ca în zilele noastre. Ei au avut vreo trei. Dacă le urmărești pe fiecare din aceste trei, ajungi la concluzia că nici una nu L-a recunoscut. Aceasta

demonstrează doar că tot ce face omul este nebunie în fața lui Dumnezeu.

Ei nu au recunoscut lucrarea Sa; și astăzi ar face la fel. Intențiile lor sunt bune. Omul nu-și prea schimbă poziția și drumurile lui. Eu vorbesc de oamenii din lume. Oamenii religioși mulțumesc întotdeauna lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El, îndrumând întotdeauna oamenii spre ceea ce va face El, dar nu recunosc niciodată ceea ce face El în prezent. Așa este omul, așa este felul lui, așa a fost întotdeauna. Voi, cititorii Bibliei, știți că tot ce am spus este în concordanță cu Scriptura. Ei Îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El și spun ce va face El, dar ignoră ce face El în timpul acesta, chiar acum. Aceasta este pur și simplu o caracteristică umană. Motivul pentru care învățătorii au făcut aceasta este, după părerea mea, că ei au tălmăcit Cuvântul, căci ei toți credeau în venirea lui Mesia. Tot Israelul a crezut aceasta și ei cred și azi.

Dar de ce nu L-au recunoscut? Fiindcă Mesajul Lui nu coincidea cu închipuirea lor bisericească, nu a corespuns cu tălmăcirea pe care au dat-o ei Cuvântului. Mesia s-a descoperit cu totul altfel decât felul cum o explica tălmăcirea lor. De aceea ei nu L-au recunoscut, fiindcă nu corespundea tălmăcirii lor. Cum am spus-o deja, o spun din nou: „Dumnezeu nu are nevoie de nimeni care să tălmăcească Cuvântul Său. EL este propriul Său interpret”. Acum eu vreau să vă demonstrez că este o realitate. Prorocul Isaia a spus cu 715 ani înainte ca să se întâmple: *„fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu...”* Fără îndoială că toți cei ce aveau o fiică la vârsta potrivită, credeau că fiica lor va fi acea fecioară, căci doar a spus-o Isaia. Dar vedeți, s-a întâmplat abia 700 de ani mai târziu. Dumnezeu n-a avut nevoie de nimeni care să-I tălmăcească Cuvântul. Când și cum o va face, tot El poartă de grijă. EL a spus că o va face și a făcut-o!

În Isaia 28 și Ioel 3, Dumnezeu a dat făgăduința că va revărsa Duhul Său, în ultimele zile, în ultimele 2000 de ani, peste toată omenirea. EL a spus: *„...fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii”* și toate celelalte care le mai face - Ioel 2:28. Isaia prorocia: *„Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul. EL îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte...”*. EL zice: *„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat”*.

Nu este acesta tabloul Ierusalimului și al Bisericii din timpul acela, atunci când a venit Mesia? Astăzi este același lucru. Se repetă.

Când Dumnezeu a spus că va face ceva anume, atunci El a și făcut-o. Indiferent ce gândește sau spune unul sau altul – când Dumnezeu anunță ceva, atunci este dator să tălmăcească El Însuși acest Cuvânt. Împlinirea Cuvântului este tălmăcirea Lui proprie. Observați, Mesajul lui Mesia a fost dovedit; El a făgăduit ce va face Mesia când va veni, și când a venit, s-a împlinit totul.

Când acei magi din răsărit, ce se aflau de fapt în Babilon, s-au uitat spre

sud-vest, ei au văzut o stea strălucitoare. Voi știți că istoria nu pomenește de ea, nici un alt observator care studiază stelele, nici o altă stație unde oamenii înțelepți studiază timpul cu ajutorul perioadei de rotație a stelelor, nu a văzut această stea? De ce? Pentru că nu era destinată lor. Ei nu au căutat-o. Dar cei înțelepți au știut că trebuie să răsară o stea din Iacov. De aceea, ei au căutat-o. Ea a apărut în acel timp când Isus s-a născut în Betleem.

Eu știu că în însemnările noastre creștine, la fel și în bisericile noastre, toate lucrurile au fost date peste cap. Și azi mai vin „*înțelepți*” și se închină unui bebeluș. Așa ceva nu există în Scriptură.

Doi ani au mers magii din răsărit prin pustiuri, au trecut Tigrul, până au ajuns în final acolo. Ei n-au venit să se închine unui nou născut, ci unui copilăș de aproape doi ani. De aceea Irod a omorât toți copiii sub doi ani, ca să nu-I scape Mesia. Dumnezeu și-a tâlcuit Cuvântul Său. Acești înțelepți au urmat steaua și au ajuns în Ierusalim, în capitala religiilor. În momentul când au trecut prin acest oraș, steaua supranaturală care i-a călăuzit tot drumul a dispărut. Acești bărbați finiți și bogați, cu cămilele lor împodobite, au mers pe străzi și întrebau: „*Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit*” (Matei 2:2). Trecuseră deja doi ani și în această capitală a religiilor încă nu se știa nimic și ei nu au primit nici un răspuns, pentru că numai păstorii au avut mesajul. În reședința principală a tuturor denominațiilor nu exista nici un răspuns.

Dar acum, marele sfat, soborul, era neliniștit. Au fost adunați învățații, cărturarii, ca să dea un răspuns. Și ei au citit ce a spus Prorocul Mica 5:2: „*Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.*”

Cu toate că ei au citit în Sfânta Scriptură și au văzut împlinirea sub ochii lor, totuși ei nu o credeau. Cu toate că era scris în Sfânta Scriptură! Eu mă îndoiesc că ei ar crede astăzi chiar dacă versetele biblice pentru timpul acesta s-ar împlini sub ochii lor. S-ar putea ca eu să nu vă mai predic niciodată de acum înainte, dar aș vrea ca voi să înțelegeți acest lucru! Ei totuși n-o vor crede!

Înțelepciunea nemărginită a Tatălui ceresc face din înțelepciunea omenească o nebunie, ca să-l smerească pe om. Înțelepciunea dumnezeiască poate să aducă omul în situația ca el să se rușineze de sine însuși. Dar el nu este destul de înțelept ca să recunoască că el este pe dos. El ține mult la istoria lui, indiferent cât de mult demonstrează Tatăl ceresc că al Său Cuvânt este adevărat și că El Își împlinește făgăduințele. Omul consideră înțelepciunea lui mai presus decât Înțelepciunea lui Dumnezeu când ceva se întâmplă împotriva înțelepciunii sale; aceasta s-a dovedit în fiecare epocă și se potrivește încă și astăzi. Acum înțelegeți cât de bine se potrivește totul?

Ce fel de inspirație pentru acei păstori! Îngerii s-au coborât ca să vorbească

cu păstorii! Îngerii lui Dumnezeu au venit și au vorbit cu un grup de păstori! Eu vă întreb dacă voi ați avut vreodată ocazia să vorbiți cu un păstor sau să fiți un timp împreună cu el. Eu nu spun acest lucru cu plăcere, din cauza observației pe care o voi face. Păstorul este atât de mult legat de oile sale, că până la urmă râde ca oile, vorbește ca oile și miroase ca oile, pentru că el este tot timpul împreună cu oile. El cunoaște doar oile lui, în rest nimic. Păstorii, bărbații aceștia smeriți și neînsemnați, au primit Cuvântul dovedit, împlinit al adevărului.

Ce cinste! Cât de mult și de bucuros poate să accepte un păstor mesajul nașterii unei oi. Vedeți, mesajul nu putea fi adus altcuiva decât unui păstor. De aceea El s-a născut într-un grajd și nu într-o casă! Oile nu se nasc într-o casă sau într-un palat sau într-un salon zugrăvit roz. Oile se nasc într-un grajd sau afară în câmp. Acesta este și motivul pentru care El a fost pe Golgota! Nici o oaie nu merge singură la abator. Voi știți acest lucru. În cadrul abatoarelor, ei au o capră care merge în fața oilor. Aproape de locul sacrificării, ea sare la o parte și lasă ca oile să meargă mai departe. O oaie trebuie să fie condusă, ea nu poate să se orienteze singură, de aceea a fost nevoie de un păstor care să vină după oaia lui. Vedeți, ei au găsit Dumnezeu – Copil, exact acolo unde trebuia să se afle, conform cuvintelor mesagerului. Ei L-au găsit într-o iesle pe Acela despre care vorbește mesajul mesagerului, exact cum a anunțat-o îngerul.

Eu am auzit cum spuneau unii oameni: „Un înger mi-a vorbit! El a spus aceasta și aceasta”. Ce fanatism, când aud că oamenii spun că un înger le-ar fi vorbit și le-ar fi spus aceasta și aceasta, și totul era în contradicție cu Cuvântul! Cum ar putea un înger să facă așa ceva? Așa ceva este imposibil! Dacă voi susțineți că Dumnezeu v-ar fi spus ceva, că se va întâmpla ceva anume și nu se împlinește, atunci nu a fost Dumnezeu. Țineți bine minte acest lucru! Totul este exact și se potrivește. Dumnezeu nu minte! EL nu este implicat în nici o minciună!

Ce bucuroși au fost ei când au găsit Copilul! Ei au găsit totul așa cum a spus îngerul care le-a adus mesajul. Și în acel loc pe care l-a numit îngerul. Ce a însemnat aceasta pentru ei! De ce într-o iesle? Voi puteți să vă închipuiți cât de bine s-au simțit păstorii în grajdul acela!

Ia ziceți voi: ce ar fi făcut un teolog acolo? El și-ar fi pus o clemă de rufe pe nas și ar fi spus: „Duceți-mă de aici!” El ar fi fost într-un un loc greșit și s-ar fi simțit groaznic. Dar vedeți că păstorii se simțeau acolo ca acasă. Dumnezeu știe unde să trimită mesajul Său. Așa este. Păstorii se simțeau bine într-un grajd cu Mielul lor. Mesajul pe care l-au auzit, acum era realitate! Ce minunat! Ei se aflau în fața lui Mesia, Cuvântul împlinit al mesajului. Când păstorii au aflat că Mesia este pe pământ și au venit în prezența Lui, într-o împrejurare cu care erau obișnuiți, ei au observat că mesajul este adevărat și s-a împlinit întocmai. Ce-or fi simțit acești bărbați când ei și-au dat seama că Dumnezeu a făcut acest lucru minunat chiar pentru ei?!

Învățații nu s-ar fi simțit la locul lor într-o asemenea împrejurare și foarte repede ar fi plecat de acolo. De ce a venit mesagerul la păstori obișnuiți? Unii din ei poate nici nu știau să-și scrie numele. Voi știți pe cine a ales Isus ca păstor, când El era încă pe pământ, ca să-I păzească oile Lui. EL a întrebat pe Petru: „*Mă iubești mai mult decât ceilalți?*” „*Da, Doamne, Tu știi că eu Te iubesc*” „*Paște oițele Mele*”. Biblia spune că Petru a fost un om incult, neînvățat. EL și astăzi, tot păstori alege.

Membrii bisericilor, preoții, societatea cultă a aceluia timp nu s-ar fi simțit bine într-un grajd. Eu nu sunt chiar așa de sigur că mulți dintre voi, mai ales orășeni, puteți să vă închipuiți ce miros era într-un grajd acolo în Iudeea, cum arată grajdul și ce animale erau ținute în grajd și tot ce mai este în legătură cu aceasta. Mulți dintre cei culti ai timpului nostru nu și-ar găsi locul acolo, astfel încât n-ar băga nici măcar capul pe ușă. Dar lui Dumnezeu, în nemărginita Lui Înțelepciune, I-a plăcut s-o descopere acelora care o vor primi. Învățații și înțelepții timpului precis nu ar fi primit-o. Ei s-ar fi simțit înjosiți să fie văzuți într-un asemenea loc. Dacă ei s-ar fi întors în biserica lor și ar fi mărturisit că ar fi fost într-o adunare de păstori neșcoliți care vestesc un astfel de fenomen supranatural, atunci ar fi fost dați afară din biserica lor. Ei ar fi fost excluși din societatea Betleemului, dacă s-ar fi depistat că ei stau și ascultă ce vorbesc asemenea păstori neînvățați. Precis, ei ar fi fost înjosiți dacă ar fi avut relații cu asemenea oameni simpli și ar fi acceptat și crezut asemenea învățături rătăcitoare și anume că Dumnezeu ar fi trimis mesajul Său la asemenea păstori inculte, când ei, cei învățați, pregătiseră totul ca să-l primească. Ei n-ar mai fi avut dreptul să fie membri ai societății și bisericii. Ei ar fi trebuit să dea toate actele înapoi și nu ar mai fi fost recunoscuți ca membri ai grupărilor oficiale din timpul acela. Și aceasta, din motivul că ei s-au ocupat cu așa oameni inculte.

Preotul ar fi spus: „Cum poți tu să-ți permiți să intri în sanctuarul meu cu o astfel de învățătură rătăcitoare și cu o astfel de nebunie? Nici un om neștiutor din locașul meu nu ar accepta așa ceva sau să creadă un asemenea mesaj, că un înger s-ar fi coborât și i-ar fi vorbit”. Ce s-ar fi întâmplat însă, dacă respectivul ar fi spus: „Eu am văzut mesajul Lui împlinit”? El ar fi primit ca răspuns: „Eu îți dau imediat toate actele. Părăsește societatea noastră”.

Timpurile se schimbă, oamenii nu. Ar fi posibil astăzi să se întâmple din nou și ei la fel vor fi dați afară din bisericile oficiale. Dar păstori, în acest loc, lângă Mielul lui Dumnezeu, se simt ca acasă. Așa se întâmplă cu fiecare păstor bun. Dacă un păstor care îngrijește bine oile sale, recunoaște clar Cuvântul lui Dumnezeu și vede făgăduința Sa împlinită, atunci păstorul se simte într-adevăr ca acasă. Eu nu dau nimic pe ceea ce spun alții! Dumnezeu a făgăduit-o și Dumnezeu a împlinit-o! Se spune: „Zilele minunilor au trecut. Așa ceva ca botezul cu Duhul Sfânt nu mai există. Aceasta a fost pentru apostoli”. Dar lăsați-l odată pe un

adevărat păstor al Cuvântului să predice despre aceasta în puterea învierii, că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*”. Petru a spus la Rusalii: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*” **Oriunde-I va chema El, se adevărește aceeași făgăduință și aceeași binecuvântare.** Dacă un adevărat păstor care îi hrănește cu Cuvântul, vede aceasta împlinită, atunci toți teologii lumii nu i-o mai pot lua. De ce? Pentru că el știe că Dumnezeu a vorbit-o. Aceasta ajunge. Întotdeauna vorbirea Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Său a devenit trup și a locuit printre ei și ei nu L-au recunoscut.

Pentru zilele noastre El a făgăduit același lucru. Eu mă întreb dacă noi o recunoaștem. Cei mândri și înțelepți nu ar fi acceptat așa ceva niciodată. Ei credeau că dacă Mesia era cu adevărat pe pământ, va trebui să vină la denumirea lor. Grupul lor va trebui să fie acela care-L va primi, iar dacă nu va veni la ei, nu este El cel adevărat. Acum, gândiți-vă bine: dacă nu se întâmplă în grupul lor? Atunci voi ați înțeles că Dumnezeu niciodată n-a ales pe nimeni din rândul lor? EL Și-a ales pe aceia care n-au avut legătură cu nici una din ele. Căci ele ar spune: „Priviți ce am făcut noi!” Astăzi situația este aceeași. Dumnezeu alege însă pe aceia care nu sunt nimic. De aceea a luat El păstorii. Păstorii, cu Mielul lui Dumnezeu în mijlocul lor, se simțeau ca acasă. Cuvântul Său a devenit trup printre ei. Cei mândri și cei înțelepți nu au acceptat-o. Ei au trecut pe lângă.

Același lucru putem spune despre situația de azi și despre toate timpurile. Așa a fost în timpul lui Martin Luther. Așa a fost în zilele lui John Wesley și la fel în zilele penticostalilor. Dar Dumnezeu nu se oprește în lucrarea Sa din cauza unei organizații omenești. EL continuă să lucreze prin Duhul Său și să-Și dovedească Cuvântul. Lucrarea trebuie să aibă loc, chiar și în orientarea consiliului ecumenic, dar ei nu acceptă lucrarea. Toate bisericile sunt azi atât de încăpățânate, încât ele se hotărăsc să facă una și alta, și în final să unifice toate societățile bisericești. Dacă ei caută azi un mesager, atunci e unul care să-i unifice pe toți protestanții, catolicii, ortodocșii, ș.a.m.d., formând o biserică mare.

Fraților, eu am avut prilejul să vorbesc în sute de confesiuni. Peste tot există și oameni buni. Dar, gândiți-vă la următorul lucru: **eu prorocesc că fiecare organizație trebuie să accepte unificarea; a refuza înseamnă să nu mai aibă dreptul la existență. Voi veți fi siliți să faceți acest lucru.** Ați citit voi în ziarul de azi, din Tucson, că în Missouri preoți catolici au ajutat la ordinarea unor predicatori protestanți? Și cine a fost de acord cu aceasta? Presbiterienii, baptiștii, lutheranii, Adunările lui Dumnezeu. Aceasta scrie în ziarul de azi din Tucson. Oh, aceasta este ceva foarte șocant! Nu oamenii poartă vina, ci conducătorii lor spirituali, ei produc acest amestec. Vedeți, de vină este sistemul care vă atrage în această cursă și, vrând - nevrând, voi nu puteți rămâne o organizație și să scăpați de blestemul care va veni peste acest pământ.

Judecați voi singuri, dacă este așa sau nu! S-ar putea ca eu să nu mai fiu în viață când se vor întâmpla toate acestea, dar atunci voi să recurgeți la aceste benzi. Dacă nu se întâmplă așa, atunci eu am fost un mesager fals. Dar dacă se întâmplă întocmai, atunci v-am spus adevărul! Ei ar fi numit-o „Lucrarea unui duh rău împotriva gândirii lor pozitive”. Astăzi se aud foarte multe discuții despre „gândire pozitivă”. Adică, o preocupare asupra unui lucru, subliniind doar partea pozitivă. Aceasta o poate face diavolul. Există un singur lucru care conduce totul, acesta fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă gândurile voastre sunt împotriva Cuvântului, atunci uitați-le. Gândiți conform Cuvântului!

Ei s-au gândit: „Mesia nu va fi într-un astfel de loc, într-o asemenea mizerie”. Puteți voi să vă închipuiți ca un mare preot finuț sau un alt preot, ori un teolog strălucit să vină într-un grajd plin de gunoi și să primească mesajul unui păstor smerit, neînvățat, care spune: „Eu pot să-ți demonstrez: „Acesta este Copilul! Acela este Mesagerul!””? Știți voi ce ar fi spus acești oameni? „Bărbatul acesta este foarte sincer. El este cinstit. Dar este complet pe dos”. Eu am întâlnit oameni care duc o astfel de viață bună încât nu poți să le reproșezi nimic, și totuși ei spun: „El totuși este pe dos cu toată sinceritatea lui. El nici măcar nu știe despre ce vorbește. Dumnezeu nu ar face așa ceva!”

Dar aici ei au avut dovada! După ce s-a dovedit, ei spuneau: „Mergeți la grajd și vedeți dacă nu cumva Copilul este acolo!” Ei ar fi primit răspunsul: „Tu ai fost vrăjit de un duh rău. De aceea vorbești așa”. Dar totul este conform Cuvântului lui Dumnezeu! Ei erau prea orbi ca s-o vadă, s-o recunoască. Teologia lor i-a orbit complet. Ce tragedie! Într-un astfel de loc? Într-o astfel de mizerie? Într-un grajd? Ei aveau doar un loc atât de frumos unde El ar fi putut să vină! Totul era pregătit pentru venirea Lui. Și atunci, El să fi coborât și să nu fi adus Mesajul învățătorilor lor, ci unui grup de păstori incult? Propriul Său Fiu, să fie născut într-un grajd? Într-o iesle? Aceasta nu se poate! Ei n-au crezut-o pentru că era prea smerit. Totul este atât de simplu, de aceea n-o recunosc cei înțelepți. Este atât de simplu, încât lor li se pare penibil! Ei Îl caută pe Dumnezeu în depărtare și El este aici! Ei așteaptă ceva din depărtare, cu toate că se află în mijlocul lor: „Hristos, care a înviat din morți, este același ieri, azi și în veci!” Toate lucrurile lor nemaipomenite nu au fost luate în considerare. A fost o realitate că Mesia a venit? Astăzi noi o știm. Astăzi noi o credem. Astăzi noi acceptăm.

Dar dacă Dumnezeu a dat o făgăduință pentru acest crăciun și la fel, dacă El a dat o făgăduință pentru ziua de azi și dovedește că este așa și dacă noi totuși n-o acceptăm, fiindcă nu corespunde gustului denominației, atunci facem parte din aceeași categorie cu ceilalți. De aceea suntem noi astăzi, la această sărbătoare, într-o astfel de încurcătură.

Domnul Isus Hristos nu este mort, El trăiește. EL este azi aici în mijlocul nostru! Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci! În Ioan 14:12, El spune:

„...cine crede în Mine”, nu cine se preface că ar crede sau spune că el crede, ci: „...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl” Eu L-am văzut pe El în toată viața mea că a făcut mai multe asemenea lucruri decât a făcut El atunci când era pe pământ și de care scrie și în Biblie. Trece pe lângă cei înțelepți ai zilelor noastre și este descoperit celor neștiutori care vor să o primească, cum o exprimă Isus în rugăciunea Sa. Este adevărat, El a făcut mai multe decât atunci. În cei 33 de ani ai slujbei mele, eu L-am văzut făcând mai multe lucruri de felul acesta, decât am citit despre El în Biblie.

Indiferent ce făcea El atunci, credeți voi că marele sfat L-a crezut? Ei spuneau: „TU ești vrăjit”. Ei greșeau în felul următor: ei așteptau ca El să facă ceea ce spuneau învățăturile lor, în loc să cerceteze ce este făgăduit în Cuvânt, pentru acel timp, adică despre Mesia. Aceeași greșală o facem și noi astăzi, fiindcă nu cercetăm Scriptura! Isus le-a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39).

Dumnezeu a știut că ei vor face astfel. De aceea, El trebuia s-o descopere păstorilor. EL știa că aceștia o vor primi. Ați înțeles acum de ce trebuiau să fie păstori, de ce trebuiau să fie ciobani? Fiindcă teologii n-ar fi primit-o. Dar, încă din ce motiv trebuiau să fie păstori? Putea să se întâmple împotriva Cuvântului Său? Nu. Ei erau ciobani, ei cunoșteau oile. EL s-a născut doar ca Miel. EL era Mielul. Ei erau singurii care ar fi putut să-L primească. Numai un păstor acceptă Mielul. Ei știau cum trebuie să se poarte cu un miel. Același lucru este azi dacă noi primim Mesajul Mielului. Aceasta este ceva izbitor.

Bărbații cei mai smeriți și cei mai incuți Îl slăvesc pe Emanuel în grajd. În același timp, existau oameni care învățau teologia lor. Poporul din toată țara se aduna ca să aducă lui Iehova o jertfă despre care El spunea că este un miros neplăcut în nările Lui. Dar în locul acesta erau niște păstori smeriți și-L slăveau pe Emanuel - Dumnezeu Însuși, care a devenit Trup, așezat într-un grajd. În această situație, noi ridicăm îngâmfați capul, bazându-ne pe știința noastră! Dumnezeu trece pe lângă aceasta! EL face ceea ce a făgăduit. Gândiți-vă la păstori simpli care-L slăveau pe Emanuel într-un grajd! Este ceva izbitor! Sigur!

După ce ei L-au slăvit și au recunoscut că mesajul care le-a fost predicat s-a împlinit, ei Îl lăudau pe Dumnezeu pentru mesajul aproape de necrezut al îngerului. Comparați situația aceasta cu zilele noastre! Stați un pic și gândiți-vă la următorul lucru: oamenii se rugau lui Dumnezeu și-L slăveau pentru ceea ce ei au recunoscut ca Adevăr; pentru mesajul care părea de necrezut gândirii intelectuale. Acest Adevăr era în contradicție cu toată gândirea religioasă. Era adevărul! Ei L-au crezut! Cât de proastă poate să fie înțelepciunea omenească! Ei mărturiseau că au auzit cântând un cor al îngerilor. Puteți să vă închipuiți că un păstor care nu-și poate scrie nici numele și care miroase ca o turmă de oi, merge de-a lungul străzii

și aude strigând: „Slavă lui Dumnezeu din ceruri! Noi știm că El este pe pământ!”?

Preoții spuneau: „Bărbatul acesta și-a pierdut mințile. Căutați în registru și verificați dacă este membru al bisericii noastre. EL ne blamează cu învățătura lui rătăcită! Duceți-l de aici! Noi nu vrem să ne pierdem onoarea în fața oamenilor.” Voi puteți să fiți batjocoriți de oameni și în ochii lui Dumnezeu să fiți preamăriți! Gândiți-vă bine și alegeți: gustul religios al timpurilor noastre nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu! Nu există sute de gusturi religioase. Există un singur gust, un Cuvânt, un Dumnezeu – mai mult nimic.

Acești păstori spuneau că prima cântare de crăciun au auzit-o din partea îngerilor și au primit un mesaj din partea unui înger! Un înger li s-a arătat și le-a adus un mesaj. După aceea ei au mers la fața locului și s-au convins că mesajul era adevărat. Iar îngerii le-au cântat prima cântare de crăciun. Vă puteți închipui așa ceva?

Se spunea: „*Acest bărbat sărman*”. Așa ceva la ei nu s-a întâmplat niciodată, de aceea era pentru ei o învățătură străină. Ei nu puteau s-o găsească în Scriptură, fiindcă acest lucru nu era hotărât ca să fie înțeles de ei. Pentru înțelepți era ceva de necrezut, fiindcă ei nu au avut niciodată o astfel de trăire. Era de necrezut și totuși era Adevărul! Este Adevărul! Noi știm că este Adevărul! Gândiți-vă numai: primii convertiți ai lui Hristos erau păstori! Prima adunare era formată din ciobani, nu din preoți, ci din ciobani! De ce chiar păstori?

Fiți atenți: ei Îl lăudau și-L slăveau pe Dumnezeu pentru ceea ce au văzut și auzit. Ei au fost primii oameni care au auzit cântând un cor al îngerilor. Niciodată înainte n-au cântat îngerii în fața oamenilor!

Închipuiți-vă cum stăteau corurile oamenilor și exersau și șlefuiau vocile lor pentru venirea lui Mesia! Dar ei au fost lăsați la o parte! Îngerii au coborât și au cântat în fața unor păstori obișnuiți care n-au avut îmbrăcămintea unui preot, ci aceea a unui păstor. Priviți cine a primit primul mesaj! Este de neînchipuit! Mesajul nu a venit în catedrale, ci afară, în aer liber. Acolo a apărut Îngerul Domnului. Nu într-o biserică, ci în aer liber. Într-o biserică El nu ar fi fost nici măcar bine venit!

Prima dată îngerii au cântat la o sărbătoare în cer. Puteți să o citiți în Iov 38:7. Eu observ că unii dintre voi își fac notițe. Era atunci când Dumnezeu, conform planului Său, a început facerea pământului. Iov era un om renumit și înțelept care poseda toate înțelegerile. El spunea: „*Dacă ieșeam să mă duc la poarta cetății, și dacă îmi pregăteam un scaun în piață, tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea, bătrânii se sculau și stăteau în picioare. Mai marii își opreau cuvântările, și își puneau mâna la gură. Glasul căpeteniilor tăcea, și li se lipea limba de cerul gurii. Urechea care mă auzea, mă numea fericit...*”. Iov nu putea să priceapă de ce i s-a întâmplat tot acel rău. Și Dumnezeu i-a spus: „*Încinge-ți mijlocul ca un viteaz*”, căci El a coborât să-i vorbească. EL era într-o furtună și-l

întreba pe Iov: „*Unde erai tu când am întemeiat pământul? ...atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?*” Unde erai atunci, Iov? Iov a devenit foarte mic când era vorba de: „*Unde ai fost tu?*”

Prima dată îngerii au cântat la o sărbătoare în cer. Dar pe pământ îngerii au cântat prima dată la nașterea lui Dumnezeu-Emanuel, în fața păstorilor. Primii oameni care i-au auzit pe îngeri cântând, au fost păstorii simpli. Voi vă închipuiți că Dumnezeu ar asculta cântările voastre când femeile voastre au fețele vopsite, părul tăiat scurt și se îmbracă într-un veșmânt mulat pe corp?

EL a avut îngeri care-I cântau spre slava Lui, cu mult înainte să-l facă pe om. Dacă voi duceți o viață și purtați o îmbrăcăminte care este o scârbă în ochii lui Dumnezeu, cum puteți să considerați că aceasta este de la Dumnezeu? Voi spuneți: „Eu aparțin lor”. „*Unde erai tu când am întemeiat pământul? Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Unde este axa în jurul căreia el se învârte? Unde ai fost tu atunci?*” Voi sunteți de părere că Dumnezeu trebuie să împrumute înțelepciunea de la noi. În fața Lui, înțelepciunea noastră este doar o prostie! EL împlinește ceea ce a făgăduit El!

Observați, Dumnezeu începe o nouă creație! EL a creat un pământ trecător, viața pământească. Îngerii cântau în cer! După aceea a creat o viață nouă, viața veșnică într-un Om și a trimis îngerii să cânte supușilor Săi – pe pământ, nu în cer. Cerul are viața veșnică. Când creațiunea trecătoare și-a făcut apariția, ei cântau în cer. După aceea a coborât Creațiunea Veșnică și ei cântau în fața oamenilor, pe pământ, pentru prima dată în fața păstorilor. Este un lucru copleșitor, nu-i așa?

EL a început o nouă creațiune! Ce a fost aceasta? Creația Lui Însuși! Dumnezeu a venit El Însuși printre noi, într-un trup. Biblia o numește: „*Începutul zidirii lui Dumnezeu*”. Dumnezeu era în postură omenească. EL și-a creat un Cort al întâlnirii din carne și oase și în acest cort locuia Dumnezeu-Emanuel: Dumnezeu cu noi! EL și-a construit o casă pentru a locui în ea și astfel ca prin Ea, El să reflecte Cuvântul Său alor Săi. Dacă voi Îl vedeți pe Hristos, voi știți și cine este Dumnezeu!

La nașterea unui Împărat, întotdeauna se cântă. Câți dintre voi știu acest lucru? Bineînțeles, voi sunteți cumva de părere că înaintea nașterii acestui Împărat, o femeie a fugit în catedrală și a spus: „Pregătiți repede un pat și chemați medicii, căci eu voi naște pe Emanuel!”? Dacă această femeie sărmană din Nazaret, un orașel neînsemnat, mai mic încă decât Tucson sau oricare altul, ar fi fugit la renumitul „mare preot” și ar fi spus: „Eu Îl voi naște pe Emanuel”, atunci ea ar fi fost aruncată în temniță. Precis! Sigur așa ar fi pățit ea! El, „marele preot”, nu ar fi permis ca o astfel de învățătură deraiată să ajungă în mijlocul poporului. La fel ar face el și astăzi!

Dar exact așa s-a și întâmplat. Cineva trebuia să cânte, fiindcă El era doar un

Împărat. Dar nu se găsea cineva să facă aceasta. Oamenii nu ar fi făcut-o, fiindcă ei nu-L credeau. Acesta era motivul. Voi trebuie să înțelegeți și lucrul acesta. Din același motiv, oamenilor de azi le este rușine să-L slăvească pe Dumnezeu, lor le este rușine de Hristos. În marile catedrale nu se acceptă botezul cu Duhul Sfânt! Ei așa de mult s-au cimentat pe propria cărare duhovnicească, încât ei nu-L acceptă. Dumnezeu Își caută astfel de oameni prin care El să fie slăvit! EL „*din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam*”.

Observați, supușii Lui trebuie să-I cânte! Atunci îngerii erau cei ce cântau. Ei cântau păstorilor care urmau să primească mesajul Lui. Cine trebuia să o audă de prima dată? Bineînțeles, ai Săi. Primii care au auzit cântecul Împăratului erau ai Săi. Cine erau ai Săi? Este ceva copleșitor, nu-i așa fraților? Aceștia nu erau preoții, nu erau teologii, nu erau oamenii din denominații. Nu, ei erau păstori! De ce? Fiindcă s-a născut un Miel! Acesta era motivul. Ai Săi, despre care Dumnezeu știa că o vor crede, au auzit-o. Dumnezeu trimite mesajul Lui acelor care-L vor crede! EL este Înțelepciune. EL știe unde trebuie să trimită Mesajul Său. EL știe cine-L va crede. Cel Prea Înalt a trimis Mesajul Său celor mai neînsemnați oameni de pe pământ. Isus a spus în Matei 5: „*Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!*” Eu mi-am notat acest verset biblic. Poate vi-l notați și voi. Matei 5:3.

În Luca 1:52, când ungerea Duhului Sfânt a venit peste Maria, ea spunea: EL „*a înălțat pe cei smeriți*”. Maria, mama lui Isus, spunea „El înalță pe cei smeriți”! La fel scrie în Evanghelia lui Luca următoarele: „*poporul de rând Îl asculta bucuros*”. Nu elita, teologii, doctorii legii și teologii, ci acei oameni simpli, de rând, Îl ascultau cu plăcere. În toată Sfânta Scriptură, mesajul salvării este adus de către păstori și prin oi.

Eu trebuie să închei, căci se apropie timpul. Eu vă citesc toate versetele biblice ca să vă fac să înțelegeți gândul principal. În toată Sfânta Scriptură mântuirea este reprezentată prin păstori și prin oi. Așa este. Cu aceasta suntem cu toții de acord. De ce? Acestea toate au fost umbre și simboluri. Dacă eu nu mi-aș fi văzut mâna mea niciodată și aș fi privit umbra mâinii mele, aș constata că are cinci degete și atunci știu că reprezintă umbra mâinii mele. Negativul reprezintă pozitivul. De aceea Mesajul Salvării a fost de la început în legătură cu oile. EL se descoperă prin păstori și prin oi. Toate acestea au fost umbre și simboluri.

Să privim o dată începutul. Când Adam și Eva au stat în preajma lui Dumnezeu, ca ei să poată primi Mesajul Lui, ei erau îmbrăcați în haine din piele de oaie. La primul mesaj care a putut fi auzit cândva, Adam și Eva au fost îmbrăcați într-o piele a unei oi moarte, pe care Dumnezeu a omorât-o. Mai întâi au încercat ei să-și facă propria lor religie cu ajutorul frunzelor de smochin. Dar nu a mers. De la început, pentru iertare, trebuia să moară ca jertfă o oaie. Acum ne vom opri aici și vom arăta de ce trebuiau să fie păstori și de ce trebuia ca să fie El o oaie.

Prorocii Vechiului Testament umblau îmbrăcați în piei de oaie. Aceasta noi o știm cu toții. Prin acest lucru ei dovedeau credința lor în Cuvântul Său în care era anunțată venirea Mielului desăvârșit. Din acest motiv umblau prorocii astfel. Cuvântul lui Dumnezeu nu vine la un teolog. Chiar ei Îl încurcă. Așa este. Dacă se spune: „Acest om este un teolog!”, nu vă puteți închipui cât de mult îl depărtează aceasta de Cuvânt. Cuvântul Domnului Dumnezeu, al Dumnezeului neschimbător, nu se schimbă niciodată. Peste tot în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu a venit la proroci. Nu la teologi sau doctori, ci la proroci! Întotdeauna și de fiecare dată, ei au fost respinși și refuzați.

De obicei, prorocii au fost păstori. Ei se îmbrăcau cu piei de oaie, fiind astfel protejați. Când primul mesaj a fost trimis unei generații blestemată, oamenii erau îmbrăcați în piei de oaie. După cum am spus deja, prorocii se îmbrăcau în piei de oaie ca să mărturisească credința lor în Mielul desăvârșit, care va veni și se va da ca jertfă. Cuvântul lui Dumnezeu venea la ei, la cei care erau îmbrăcați în piei de oaie.

De obicei prorocii erau păstori. Avraam era un păstor; Isaac era un păstor; Iacov era un păstor; Moise era un păstor și David la fel. Însărcinații lui Dumnezeu erau de obicei păstori. Acum, vom observa de ce a venit Mesajul la păstori. Ei știau cât de neajutorate sunt oile fără păstorul care le conduce. O oaie este complet neajutorată, ea nu găsește singură calea. Din acest motiv, Dumnezeu compară copiii Lui credincioși cu niște oi. Ei trebuie să fie conduși. Dar, fiți atenți cine vă conduce! Nu vă alegeți o capră care să vă conducă, pentru că aceasta vă va duce la abator. Dumnezeu nu ne-a trimis niciodată o capră! EL ne-a dat Fiul Său, Duhul Sfânt, ca să ne conducă! EL este conducătorul nostru, nu un păstor ales de oameni, ci un Păstor trimis de Dumnezeu, care hrănește oile cu hrană pentru oi.

Luați de exemplu un porc și spuneți-i: „Eu fac din tine un miel.” Spălați-l, pieptănați-l și hrăniți-l ca pe o oaie - o hrană deosebită. După aceea aduceți-l pe un câmp de lucernă, unde pasc și oile. În momentul în care porcul găsește o baltă, el va fugi direct în ea și se va tăvăli. De ce? Pentru că are încă natura unui porc! Din același motiv, membrii bisericii de azi se amuză cu lucrurile lumii, pentru că firea lor nu a fost schimbată. Ei mănâncă tot felul de lături religioase și teologice, dar ei nu pot să digere Cuvântul, cu toate că vin și-L ascultă!

Voi știți că cel mai fățarnic lucru din lume este cioara. Conform Bibliei, Noe a lăsat două păsări să zboare. Corbul a zburat de la Noe și nu s-a mai întors, fiindcă el este un mâncător al murdăriei și al mortăciunii. El se pune pe cadavre și își umple burta cu mortăciuni. Când însă Noe a lăsat porumbelul să zboare, el nu a putut rezista în putoarea aceea! El s-a întors la casa tatălui lui, Noe, și ciocănea la ușă până când Noe i-a deschis. O cioară poate să mănânce toată ziua dintr-un cal mort și după aceea să se alăture porumbelului și să mănânce împreună cu el cereale de pe câmp. Porumbelul însă, nu poate să mănânce din calul mort și

după aceea din nou cereale; dacă ar mânca ar muri. Porumbelul nu are fiere, el n-ar putea să digere mortăciunea. Dacă se oferă unui porumbel sau unei oi a lui Dumnezeu, unui animal curat, lucrurile lumii, atunci el știe că Învățătorul a spus: „*Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el*” (1 Ioan 2:15). Dacă i se dă ceva ce este împotriva Cuvântului, el nu o poate suporta! Satana însă, ia Cuvântul și lumea și spune că totul este de la Dumnezeu! Nu puteți amesteca uleiul cu apa; ele nu se amestecă!

Fiecare dintre acești păstori știa că o oaie fără păstor este neajutorată. Ei erau păstori și știau că ea trebuie condusă. Cât de tristă este situația când vezi cu ce lături sunt hrănite oile astăzi! O oaie adevărată nu va mânca așa ceva! Și în trecut li s-a oferit așa ceva, însă după ce venea Cuvântul, oile fiind obișnuite cu lăturile, nu-L recunoșteau. Același lucru se întâmplă și astăzi, când Dumnezeu împlinește ceea ce a făgăduit El. Ele – oile, ei – oamenii de azi, s-au obișnuit cu această lătură încât nici nu se poate vorbi cu ei despre Cuvânt! Ei nici nu ascultă vorbirea! Biblia spune: „*Câinele s-a întors la ce vărsase, și scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă*” (2Petru 2:22). Ei ascultă Cuvântul, însă după aceea se întorc la vechea lor murdărie spunând: „Oh, acesta este fanatism. Să nu credeți așa ceva”.

Oile lui Dumnezeu procedează azi ca și în trecut; ele trebuie să aibă încredere în hrana Cuvântului! O altă hrană ele nu vor consuma. Unei oi adevărate nu-i puteți oferi hrană religioasă! Nu! Nu!

Ei au zis: „Vedeți, noi vom merge toți împreună. Isus s-a rugat pentru aceasta, ca să fim una”. Acest lucru l-am auzit în urmă cu câteva zile aici în Tucson, dar aceasta este o minciună. Cum puteți prezenta Cuvântul ca și cum El s-ar contrazice? Dacă s-ar contrazice Cuvântul, atunci Dumnezeu n-ar fi mai mult decât un om! Este scris: „*Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?*” Amos 3:3. Cum vreți voi metodiști, baptiști, prezbiterieni, penticostali, să mergeți cu catolicii și pe toți ceilalți să-i aduceți împreunați și să fiți una? Voi puteți fi una sub o căpetenie umană, dar Isus a spus: „*...ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine*” (Ioan 17:21). EL dorește ca noi să fim una în El, care este Însuși Cuvântul! Amin! Aceasta înseamnă „*una cu Tatăl*”. Tatăl și Fiul este Unul și Același! Este același Cuvânt, Cuvântul împlinit, care se desfășoară în zilele noastre, cum s-a întâmplat în toate zilele, prin care să fiți una.

Observați, El spunea: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*” (Ioan 20:21). Tatăl, care L-a trimis, locuiește în El ca să îplinească Cuvântul! Același Isus care trimite ucenicii Săi, locuiește în aceia pe care-i trimite. EL a spus: „*Lucrările care Le-am făcut Eu, le veți face și voi*”. Desigur, El s-a rugat pentru aceasta ca noi să fim una, dar una cu El, nu una cu o organizație, nu una cu un sistem religios, ci una cu Dumnezeu! Cum este una Dumnezeu și Cuvântul Său, cum este una Isus și Dumnezeu, așa trebuie să fiți și voi! Și eu, și

Cuvântul, trebuie să fim una! Așa este. Noi trebuie să fim una cu Cuvântul, nu cu ceea ce spune cineva. Nu trebuie să fie permis ca să fie tălmăcit arbitrar. Credeți ce spune Cuvântul, atunci Dumnezeu va dovedi că El este adevărat!

Dacă voi sunteți de părere că a fost doar pentru apostolii Lui, atunci faceți o dată încercarea: acceptați Cuvântul Său în credință și vedeți ce se va întâmpla. Veți observa că în cazul vostru are același efect, cum a făgăduit-o El. Firește! Așa este!

Oile nu vor mânca lăturile lor! Ele au nevoie de mâncare de oi. În Ioan scrie: „*Oile Mele cunosc glasul Meu*”. Dacă El este Cuvântul, atunci ce fel de glas are El? „*Oile Mele cunosc glasul Meu, ele nu merg deloc după un străin*”. Isus a spus: „Unui glas străin, nu-i vor da ascultare”. Oile Lui nu ascultă un glas străin! Ele nu-l ascultă!

Prorocii, păstorii și oile, toți mărturisesc despre venirea Sa. Îl recunoașteți acum pe Dumnezeuul neschimbător, în planul Lui neschimbat pentru timpul acesta, precum și în Cuvântul Său? Noi am vrea acum să ne gândim puțin la Cuvântul Său neschimbător.

Vedeți, dacă Moise ar fi adus mesajul lui Noe, nu ar fi avut nici un efect. Dacă Ioan Botezătorul ar fi venit cu mesajul lui Moise, n-ar fi putut face nimic. Dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise sau al lui Noe, la fel, n-ar fi rezolvat nimic. Dacă Wesley ar fi venit cu mesajul lui Martin Luther, n-ar fi făcut nimic. Dacă penticostalii ar fi venit cu mesajul lui Wesley, nu s-ar fi întâmplat nimic. Noi tocmai am ascultat mărturia! Dumnezeu, merge tot timpul înainte. Fiți atenți la Cuvânt, atunci știți unde ne aflăm!

De ce să nu fi fost păstorii primii care au auzit această știre? Dacă toți acei proroci, toți acei bărbați mari, au fost păstori, de ce să-și schimbe metoda, Dumnezeuul Cel neschimbător și s-o descopere teologilor? Într-adevăr, ei erau păstori și venirea Adevăratului Miel al jertfei pentru păcat, trebuia să fie comunicată păstorilor.

Păstorul își cunoaște oile mai bine decât oricare altul! Nimeni nu cunoaște o oaie atât de bine ca un păstor! El este învățat în acest lucru. El știe și ce fel de hrană mănâncă ele. El știe ce mănâncă oile. Prin aceasta recunoaște el oile lui. Dacă voi ați vedea că o oaie merge la gunoi să mănânce de acolo, atunci voi ați spune: „Să plece acel mâncător de murdărie”. Așa că Dumnezeu a știut unde să-i trimită!

Acum vrem să ne gândim la unul din marii proroci păstori ai lui Iehovah, ca să demonstrăm că Dumnezeu locuia în acești proroci care purtau haine din piele de oaie. Acum fiți atenți! Să-l luăm întâi pe Moise. Să ne ocupăm puțin de el. Slujba lui ne va demonstra că Iehovah a locuit în al Său proroc păstor. Dacă avem destul timp, în următoarele 10 minute, vom analiza încă unul. Eu aș vrea să vorbesc de doi, dar poate ajunge și unul singur. Iehovah s-a descoperit în al Său proroc păstor Moise. Lui i-a dat trei daruri (semne) ca dovadă a slujbei sale și a chemării lui din

partea lui Dumnezeu. Cu aceste semne, el putea sta în fața bătrânilor lui Israel și în fața faraonului. Acum fiți atenți la acest proroc păstor! EL dădea întotdeauna prorocilor Săi un semn supranatural ca dovadă că Dumnezeu era în ei și aceasta pentru că Dumnezeu nu poate să fie prezent fără să nu se întâmple ceva supranatural. Iehovah nu S-a făcut niciodată cunoscut fără întâmplări însoțite de supranatural! Acestea trebuie să existe! EL întotdeauna a demonstrat că El Însuși era în acei proroci, prin faptul că împlinea ceea ce prorociau ei și aceasta, bineînțeles, dacă totul era conform Cuvântului Său.

Primul semn care a fost dat acestui proroc păstor, era toiagul său, care s-a făcut șarpe. Al doilea a fost că mâna i s-a umplut cu lepră. Al treilea a fost transformarea apei Nilului din Egipt, în sânge. EL a dat lui Moise semne, ca dovadă pentru Egipt și pentru Israel, că el este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu!

Gândiți-vă la următorul lucru: Moise chema lucruri în existență! Așa este. El lovea pământul cu toiagul și porunea: „Să vină muște câinești!”, și muștele câinești au venit. „Să vină broaște!” și broaștele veneau. El le chema la existență! Un om nu poate să creeze, dar aici nu era omul. Era Iehovah în al Său proroc-păstor! Amin.

Observați semnul al treilea pe care El i L-a dat, n-a avut nici o legătură cu slujba lui, nici cu persoana lui. Primele două se refereau la el însuși și la slujba lui. Cele două semne erau singurele despre care spune Biblia că aveau un glas.

Celălalt semn, al treilea, nu a avut glas. Cele două semne care se refereau la persoana lui și care i-au fost date ca dovadă în fața poporului său, au avut glas. Dar fiți acum atenți la al treilea semn! Al treilea semn era semnul morții: apa s-a transformat în sânge! Dacă sângele vostru s-ar face apă, voi ar trebui să muriți. Unde se varsă sânge, este un semn al morții! Același lucru a însemnat și pentru faraon. Al treilea semn consta în transformarea apei Nilului în sânge.

Era un mesaj pentru faraon ca să i se arate că Dumnezeul nostru este Dumnezeu și peste Nil și peste zeul Nilului. EL este Dumnezeu peste toate și va trimite moartea peste această națiune! Semnul sângelui avea această însemnătate. Un semn direct al morții: Sânge!

Celelalte două aveau glasuri de prorocie. Eu sper că voi citiți acum printre rânduri, ca să mă înțelegeți cam ce aș vrea eu să vă spun. Primele două aveau voce de prorocie pentru Israel cu privire la viitorul lor. Aceasta se referă la voi, care nu demult ați fost cu mine pe dealul acela, când piatra a fost aruncată în văzduh.

EL a preschimbat natura astfel ca ea să lucreze pentru ei. Gândiți-vă la toiag, la șarpe, la Marea Roșie și alte lucruri pe care le făcea El. Priviți cum toiagul păstorului le făcea lor cale liberă. Toiagul în mâna păstorului trecea pe lângă întreaga teologie și pe lângă tot ceea ce spuneau preoții și îi conducea prin tot ceea ce le părea oamenilor ca fiind imposibil. Când faraonul încerca să se liniștească spunând că poate a fost furtună în munți și de aceea s-a schimbat apa în sânge,

atunci Dumnezeu a lăsat să cadă foc din cer. EL lăsa să cadă piatra din cer, la fel să vină musca câinească. Prin ce se făcea toate acestea? Prin toiagul păstorului! Nu conform unei cărți cu texte alese, nu pe baza ideilor teologilor, ci printr-un toiag de păstor! Noi vom reveni la aceasta mai târziu. EL o făcea printr-un toiag al unui păstor. Nu prin cartea de rugăciuni a unei denominații, ci printr-un toiag de păstor! Toiagul păstorului conducea oile Sale și le pregătea cale liberă, în timp ce călătoreau conform Cuvântului făgăduit, spre acea țară.

Ce simbol minunat este toiagul păstorului astăzi! El conduce oile Sale în țara făgăduită, trecând pe lângă toată teologia și pe lângă tot ce este din lumea aceasta – lucrurile lumii, și pe lângă denominații și toate celelalte asemenea. El creează drum liber și demonstrează că Cuvântul Său este Adevărul! Toiagul păstorului merge înaintea turmei!

A fost același toiag al păstorului care a condus oile. Credeți voi acest lucru? Precis el a condus oile. El i-a salvat cu toiagul în mână din robia Egiptului. Noi am putea spune multe despre aceasta, dar noi vrem să ne limităm la subiect. El a condus oile și a adus judecata peste acei care au refuzat lucrarea. Același toiag, care pentru unii aducea mântuire, pentru alții era un blestem.

Aceeași apă despre care a predicat Noe și care pe el l-a salvat, a fost pentru ceilalți moartea, moartea întregii lumi! Același toiag care a condus pe poporul lui Israel în țara făgăduită, a judecat pe aceia care s-au opus prorocului-păstor și nu au vrut să asculte. Așa este! Pentru ei, el a devenit toiagul judecății.

Observați cum Dumnezeu vorbește prin natura Lui! De-am avea mai mult timp la dispoziție! Eu mi-am notat aici: Dumnezeu vorbește în natura Lui. Noi nu avem timp să prezentăm acest lucru. Mai târziu, noi vom privi mai îndeaproape și șarpele de aramă, care în deșert a fost fixat pe prăjină, pe un toiag de păstor. El arăta deja spre iertarea adevărată și totală, spre vindecarea bolilor și iertarea păcatelor.

Când toiagul s-a transformat în șarpe în fața faraonului, el a poruncit vrăjitorilor să facă același lucru. Același lucru fac în zilele noastre „faraonii moderni”. Ei sunt credincioși fățarnici, acești imitatori ai Mesajului, care încearcă să facă astăzi la fel, fără să știe de unde vine acest lucru. Ei aruncă Mesajul în aceeași oală cu denominațiile, cu toate că el este atât de liber și curat; față de acestea, el este ca și aerul care nu poate fi închis. Cu siguranță! Ei încearcă să-l imite!

Dar, observați că acest toiag al păstorului a înghițit ceilalți șerpi! Unde au rămas toți șerpii? Ei au fost aruncați ca toiege pe pământ, dar la sfârșit un singur toiag a fost ridicat. „*Cerul și pământul vor trece*”, a spus Isus, „*dar cuvintele Mele nu vor trece*”. Era un simbol spre faptul că va veni adevărata iertare a păcătoșilor!

Printr-un proroc-păstor le-a fost oferită eliberarea de sub jugul morții! Prin toiagul prorocului-păstor au fost salvați din robie! Era o indicație spre Salvarea

viitoare a Israelului, din moarte și iad. Despre acest proroc-păstor vom vorbi noi îndată.

Cum știm noi cu toții, Israelul nu a acceptat Cuvântul Prorocului-păstor. Întregul Israel nu l-a acceptat. Ei au comentat. Oh, atâta timp cât el făcea minuni, el era un om mare, dar când a adus mesajul Său, atunci situația s-a schimbat! Când va fi trimis un nou mesaj, el va fi însoțit de mari semne și minuni. Acest lucru noi îl știm. Ei au cântit în deșert și au murit cu miile. Luat mai exact, au rămas doar doi din două milioane și jumătate care au fost salvați din Egipt și care au intrat în țara făgăduită. Deci, doi din două milioane și jumătate?

Voi întrebați: ce s-a întâmplat cu ceilalți? Ei s-au dus pentru totdeauna! „Cu toții, frate Branham?” Da, Isus a spus-o. S-a spus: „Părinții noștri au primit mană în pustie ca mâncare și au băut apă din stâncă”. Isus a răspuns: „Ei au murit cu toții”. Fiecare din ei, în veci despărțiți de Dumnezeu! De ce? Fiindcă ei au cântit asupra căii hotărâte și pregătite de Dumnezeu! Astfel ei au murit. Fiți foarte atenți, nu neglijați aceste ultime explicații! Ei comentau. Vedeți, motivul pentru care au murit toți în pustie, a fost că ei s-au opus hotărârii lui Dumnezeu, ca ei să fie conduși de un bărbat, de un proroc ales de Dumnezeu.

Spuneți-mi, când a ales Dumnezeu vreodată un grup la conducere? În Biblie nu o să găsiți! Cuvântul a venit la Moise. Noi știm cu toții de poziția lui Core. El a cântit și susținea că Dumnezeu n-ar fi cinstit să facă așa ceva și să aleagă un singur bărbat pentru mesaj. El spunea: „Noi doar cu toții suntem sfinți. De ce nu putem să întemeiem o denominație? Noi de ce nu putem să introducem aceasta și aceea și să facem cealaltă?” Dumnezeu a spus lui Moise: „Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări. M-am săturat de asta!” Gândiți-vă că Iuda spune același lucru în scrisoarea lui despre timpul din urmă! Așa este: „Din cauza rătăcirii lor, ei pier la fel ca și Core”. Noi știm cu toții ce s-a întâmplat cu Core și toți ceilalți, care au pus sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu și Înțelepciunea lui Dumnezeu în legătură cu conducerea de către un singur bărbat: fiecare din ei a trebuit să moară!

Acum ne vom ocupa de faptul cum Dumnezeu, prin Prorocul-păstor, prin vocea următorului semn face cunoscut planurile Sale viitoare. Fiți atenți! În legătură cu semnul celălalt noi am înțeles totul, acum vrem să privim următorul semn. Observați, el a fost trimis la frații lui, care se aflau în robie, cu un mesaj de eliberare, cu un semn de la Dumnezeu ca să poată dovedi că ceea ce pretinde El este adevărat. Israelul a primit mesajul Lui și îl credeau toți! Ei erau uimiți de minunile făcute de El! Dar în momentul când el le-a adus mesajul, situația s-a schimbat cu totul. Care era Mesajul? Mesajul era despre judecata care urma să vină! Pe înserate, Dumnezeu a mers prin tabăra Israelului ca să cerceteze dacă poporul a crezut mesajul prorocului-păstor al Său. Toți care nu au crezut, au murit!

De îndată, ne vom întoarce spre Marele Proroc-Păstor. Observați slujba Marelui Proroc-Păstor! Din cauza minunilor sale, toate bisericile îi stăteau cu ușile

deschise. Ele voiau ca bolnavii lor să fie vindecați. Ei au vrut ca să se întâmple lucruri mari. EL era foarte îndrăgit de toți! Dar într-o seară, El S-a așezat jos și a spus mesajul Său. EL a transformat apa în vin, a hrănit mii de oameni și a mai făcut multe alte minuni. Dar, după aceea, le-a spus: „*Eu și Tatăl una suntem.*” De ce zici: „*Arată-ne pe Tatăl*”? (Ioan 10:30). Atunci se spunea: „Acest om se dă drept Dumnezeu!” Aceasta era prea mult pentru gândirea lor religioasă! Dar era Adevărul! Era El Însuși în persoană! Când s-a întâmplat aceasta, mulți nu L-au mai urmat. Atunci El s-a întors și a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă*” (Ioan 6:53).

Ce credeți voi, ce ar fi gândit un om înțelept și intelectual despre acest lucru? Eu pot să-mi închipui că preoților lor care l-au spus bun venit în Templu, le era acum rușine de El. „Să te gândești că un bărbat se ridică și spune: „*Dacă nu mâncați carnea Mea și dacă nu beți sângele Meu...*” Ei erau de părere că acest om este un vampir! EL a spus: „*Mâncați trupul Meu și beți sângele Meu*”. O, ar mai fi zis ei: „Este un canibal! Și orice om normal se va depărta de un asemenea nebun!” EL nu a explicat aceasta, El doar a spus-o. El a făcut aceasta ca ei să se poticnească și aceasta ca să despartă oile Sale de capre! EL a făcut-o ca să se scape de ei! Din acel moment, nimeni nu a mai vrut să mai aibă de-a face cu El. Ei n-au mai lucrat împreună cu El.

Observați, pe înserate, Dumnezeu s-a dus prin tabere ca să vadă cine crede. În zilele Marelui Păstor, El a făcut același lucru! Urmăriți slujba Marelui Proroc-Păstor! Dar fiți atenți! Slujba Lui era pentru credincioșii mesajului Său! Ceilalți n-au crezut „mesajul din timpul serii”.

Ei n-au crezut că El este Dumnezeu. Ei au văzut în El doar un om cumsecade. Ei vedeau în El un Proroc. EL era un om cumsecade, dar era mai mult decât atât! Vedeți, aceasta se învață în general și astăzi despre El. Dar El nu a fost mai prejos decât Emanuel! EL era Însuși Dumnezeu, care S-a descoperit în Isus Hristos, Fiul Său! Din acest motiv, El era una cu Tatăl. EL nu a putut fi altcineva!

Eu aș vrea să mai spun ceva: în Zaharia 14:7, la fel este vorba de lumina care se va arăta spre seară – de mesajul timpului de sfârșit.

Ați observat voi următorul lucru? Toți care îl ascultau și mergeau după Moise, au văzut rugul de foc pe muntele Sinai care l-a legitimat. El a mărturisit despre aceasta și a spus că acest rug de foc i-a apărut lui și nu se mistuia și el a fost însărcinat cu acest mesaj. Mulți dintre ei nu au crezut aceasta. Dar toți care l-au urmat la ieșirea din Egipt, la ieșirea din lume, au trecut cu el marea de despărțire și au intrat cu el în largul pustiului. Ei au văzut același Rug de foc, de care a vorbit el. A fost dovada că el a fost prorocul păstor și păstorul oilor. Ei au avut prilejul să vadă și totuși au rămas necredincioși!

Mai târziu, neschimbătorul Dumnezeu, Marele Proroc-Păstor, a luat cu El pe

Muntele Măslinilor pe aceia care I-au rămas credincioși. Marele Proroc-Păstor despre care vorbim, a fost Isus. Acolo auzeau și vedeau ei, cum Tatăl – același Rug de foc care l-a legitimat pe Moise - Îl legitima acum pe El. Dumnezeu despre care Moise vorbea, s-a coborât peste Moise și a dovedit prin Rugul de foc, că El, Iehovah, a fost Acela care-l conducea pe Moise. Dumnezeu a locuit în al Său Proroc-păstor!

După aceea, Dumnezeu a lăsat pe celălalt Proroc-Păstor, pe Marele Proroc, Adevăratul Miel, pe Isus, ca să-Și aleagă trei bărbați pentru a merge cu El pe acel munte înalt. Acolo, El a confirmat cine este Isus, care s-a separat de întregul popor, spunând: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*” Când ei și-au ridicat privirea, n-au văzut pe nimeni decât pe Isus! Așa este. EL a fost Singurul! Pentru mine, cu aceasta, problema este rezolvată!

Moise se afla pe muntele Sinai în prezența slavei Sale supranaturale. Din acest motiv, fața sa s-a schimbat. Când a coborât, Moise, prorocul-păstor în care locuia parțial Dumnezeu, numai parțial, a trebuit să-și acopere fața. În gura sa era Cuvântul! Dar, observați ce s-a întâmplat, când Marele Păstor S-a aflat în prezența slavei supranaturale. EL cu totul era schimbat. EL nu a fost numai parțial Dumnezeu, în El era plinătatea lui Dumnezeu! EL era Emanuel!

De ce trebuiau să fie păstori?

Priviți, Atotputernicul Dumnezeu s-a făcut cunoscut prin prorocul-păstor Moise. Observați cum S-a făcut cunoscut Dumnezeu Însuși! Aceasta este ultima mea relatare. Priviți cum s-a aflat el, cu ungerea peste el, în prezența rugului de foc. Nimeni nu era pe munte decât Moise și Iehovah! Amin! „Amin” înseamnă „așa să fie”.

Observați: „*Bagă-ți mâna în sân*” (Exod 4:6). Fiți atenți! Ce tablou de la Iehovah avem noi aici în Moise, în prorocul-păstor! Moise Îl reprezenta pe Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu era în Moise. Observați cum el și-a băgat mâna în sân! Ce semn! El stă acolo cu mâna lui dreaptă pe inimă, unde erau ascunse secretele mântuirii deja din timpul întemeierii lumii. Aici vedeți de ce ei au fost păstori! Așa cum știm noi cu toții, Isus este dreapta lui Dumnezeu. Moise era un simbol desăvârșit înspre El. EL știa tainele Tatălui și ni le-a făcut cunoscut!

Când el a scos mâna dreaptă din sân, ea era acoperită cu lepră (moarte). Era un simbol despre ceea ce va face Dumnezeu cu dreapta Lui. Lepra nu este vindecabilă. Și nu era o lepră simplă, în stadiul de început, ci era deja în stadiul final, fiindcă mâna era albă ca zăpada. Mâna lui avea o boală foarte periculoasă. Ce o fi gândit Moise când și-a scos mâna dreaptă care era pe inima lui și a văzut mâna plină de lepră! Lepra, care reprezintă păcatul, mai ales în ultimul stadiu, este nevindecabilă.

Fraților, în această stare se afla lumea, când Dumnezeu a luat dreapta Sa din sânul Lui! Lumea era îmbolnăvită de o lepră mortală și nu exista vindecare pentru

ea. Așa este și acum în seara harului, când ei nu vor să ia rețeta. Medicamentul a fost dat pe Golgota. Dar oamenii doresc o rețetă medicală de la oameni în locul Rețetei lui Dumnezeu, dată deja împotriva păcatului.

Observați, ea nu s-a format încetul cu încetul, ci a fost acolo într-un moment, așa ca în cazul cu lepra. Când el a scos mâna din sân, ea era plină de lepră. Dumnezeu nu a spus: „Veți cădea încetul cu încetul în păcat”, ci „*în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit*”(Gen.2:17). Așa este: „în ziua în care vei mânca din el!”

Prorocul-păstor a acceptat aceasta de bună voie și, după porunca lui Dumnezeu, și-a băgat mâna în sân și a scos-o plină de lepră. Prorocul-păstor a făcut-o de bună voie!

Isus, Marele Proroc-Păstor, la fel a făcut-o de bună voie! „...*Îmi dau viața, ...nimeni nu Mi-o ia...*” (Ioan 10:17,18). EL a fost Marele Păstor, Marele Proroc-Păstor! „*Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci Eu o dau de bună voie*”. Aceasta nu s-a întâmplat încetul cu încetul, ci dintr-o singură lovitură. Marele Păstor Și-a asumat vina noastră și a plătit El Însuși pedeapsa! EL a luat de bună voie păcatul nostru pe umerii Lui!

Această taină a fost ascunsă în toți acei ani, în sânul lui Dumnezeu prin Dreapta Lui. Isus, Marele Păstor, a luat pedeapsa noastră asupra Lui! În Isaia 53:5 scrie: „*Dar El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” Taina vindecării divine a fost ascunsă în sânul lui Dumnezeu!

EL a fost la dreapta lui Dumnezeu – singurul Miel care a avut acest secret în sânul Lui. Acesta este motivul pentru care întotdeauna a fost reprezentat printr-o oaie. Prima a fost o oaie, ultimul a fost un Miel! Din acest motiv s-a descoperit păstorilor, fiindcă ei știau să lucreze cu oile. Acum înțelegeți? Priviți: „...*El era străpunș pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El*”.

Priviți, lepra a venit repede, dar la fel de repede a și fost înlăturată și anume în momentul în care mâna dreaptă a fost scoasă a doua oară din sân. Boala mortală a fost înlăturată, când el a scos-o a doua oară! Când Marele Păstor, Marele Miel, Prorocul, atârna pe cruce și a plătit pedeapsa întreagă pentru păcatele noastre, El a strigat: „*S-a isprăvit!*” În acel moment, s-a terminat cu tot păcatul! Pedeapsa plătită, datoria achitată! Nu a durat un an, sau până când și-a făcut apariția un reformator, ci a fost isprăvită pe loc!

Păcatul a venit într-un singur moment, când legea lui Dumnezeu nu a fost respectată și Cuvântul nu a fost crezut. Suflul vostru, frații mei, este atârnat în seara aceasta de un lanț deasupra iadului. Acest lanț nu este învățătura vreunui seminar teologic, acest lanț nu este o denominație sau învățătură după care voi trăiți – Lanțul acesta este Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a spus că oamenii trăiesc

prin Cuvântul acesta!

Eva a rupt doar o mică za din el. Fiecare lanț este numai atât de puternic cât este zaua cea mai slabă. La începutul Cărții, numai un singur Cuvânt a fost pus deoparte! La mijlocul Cărții a apărut Isus și a spus: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Aceasta s-a întâmplat la mijlocul Cărții, iar la sfârșitul Cărții El a spus: „Cine va scoate un cuvânt sau va tălmăci greșit un singur cuvânt, acela i se va scoate partea lui de la Pomul Vieții”.

Voi sunteți atârnați de Cuvântul lui Dumnezeu deasupra iadului! Nu acceptați nimic de la oameni ce nu este: „*Așa vorbește Domnul*”! Ei pot să spună: „Noi am făcut chiar tot posibilul. Noi am făcut totul.” Aceasta poate au gândit-o și marii preoți și ceilalți din zilele Marelui Proroc. De aceeași părere era și Eva. Satana a

convins-o, spunând: „Dumnezeu cu siguranță nu va face așa ceva”. Dar El a făcut-o pentru că El a spus-o! Din același motiv o va face din nou.

Nici o mirare că El a spus: „*Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, - când opt suflete au fost salvate - aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului*” (Matei 24:37). Vor fi puțini, pentru că: „*...strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află*”. Așa este! „*Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea*” (Matei 7:13,14).

Când Marele Păstor, Marele Proroc-Mielul, a fost lovit, atunci El a zis: „*S-a isprăvit!*” În același moment, când Acel Mare Păstor a fost lovit, atunci s-a întâmplat. Păcatul s-a dus, el nu mai există. Ei erau curați!

Pedeapsa a fost plătită pentru credincioșii ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții, fiindcă ei au fost hotărâți înaintea întemeierii lumii. În acel moment, când Isus a zis: „*S-a isprăvit!*”, totul a fost isprăvit; EL, Păstorul Cel Mare, a venit pentru oile Lui! Totul s-a isprăvit! Dreapta lui Dumnezeu a fost scoasă din sân și a fost rănită. De Paști, El a ridicat-o din nou și a băgat-o la loc! Atunci, în postura Cuvântului, El a întins-o după tine și după mine ca să ne salveze și să ne ducă în starea cea dintâi din Grădină, de unde noi am fost despărțiți din pricina păcatului. Taina ascunsă a marii Sale inimi ne-a fost descoperită de Prorocul-Păstor. Totul a fost descoperit

printr-un Păstor, printr-un Proroc-Păstor.

Nu e de mirare că și dealurile săltau de bucurie și strigau de veselie! Nu e de mirare că și soarele și-a ascuns fața și după aceea a strigat de bucurie! Nu e de mirare că întreaga natură și-a dat drumul! Vântul clătina copacii, până ce ei se clătinau încolo și încoace și totul striga de bucurie. Ei trăiau cu toții evenimentul când Prorocul-Păstor, pe acel deal, i-a salvat pe toți cei al căror nume era scris în Cartea Vieții. Ei vedeau că toată natura era eliberată! Ei săltau și strigau de bucurie! Lumea era scuturată de un cutremur. Dealurile se cutremurau, stâncile se

despicau, soarele și-a ascuns fața și toate celelalte ce s-au mai întâmplat.

Era ca la o adunare când păstorul vă descoperă că s-a isprăvit totul! Eu am văzut oamenii cum săltau de bucurie și erau copleșiți. Nimeni nu a fost accidentat când dealurile s-au despica și s-au întâmplat toate acele lucruri, da, nimeni nu a pățit nimic!

Eu am trăit adunări în care puterea lui Dumnezeu s-a descoperit într-o asemenea măsură, încât oamenii au fost eliberați de lumea aceasta și de bucuriile acestei lumi. Bucuria lui Dumnezeu i-a umplut pe toți! Ei stăteau acolo, strigau, plângeau și răcneau cu glas tare spre slava lui Dumnezeu. Eu nu am observat niciodată ceva nepotrivit. Toți se comportau cumsecade, pentru că ei au recunoscut că numele lor fuseseră scrise în cartea Mielului înainte de întemeierea lumii. Marele Proroc-Păstor le-a adus mesajul! Ei au fost eliberați de către Prorocul-Păstor. Indiferent ce au spus cei religioși, ei știau ce s-a întâmplat. La fel ca acei păstori atunci, ei au știut ce s-a întâmplat.

Nici un bărbat nu are dreptul să se așeze la amvonul sfânt și să predice Cuvântul, până nu a trecut și el prin același lucru ca și Moise și l-a întâlnit pe Dumnezeu, astfel încât nici un teolog să nu-i poată lua ceea ce are. Moise a fost acolo. Și dacă mesagerii Israelului ar fi spus: „Oh, aceasta este o prostie! Tu numai îți închipui că ai văzut-o. Este o prostie!”, lui nu i se mai putea lua ceea ce avea. El știa cu siguranță! El a fost acolo! El a trăit-o personal! Nici un bărbat nu are dreptul pe baza unui grad academic ca teolog sau pe baza unui titlu de doctor, să se așeze la amvon și să aibă pretenția că are Mesajul lui Isus Hristos, dacă nu l-a întâlnit mai întâi pe Dumnezeu față în față în Stâlpul de foc! El nu are dreptul să se numească mesager! Dacă tu ai trăit-o, toți teologii lumii nu pot să ți-o ia! Tu ai fost acolo, tu o știi. Ție ți-e indiferent ce spun toți ceilalți sau dacă se spune: „Aceste zile au trecut. Așa ceva nu mai există”. Tu ai trăit-o și este conform Cuvântului!

Din acest motiv, Moise a cunoscut Vocea care i-a vorbit, fiindcă era Vocea Cuvântului. El știa că Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam și i-a spus: „Urmașii tăi vor locui acolo patru sute de ani și după aceea Eu Îi voi scoate de acolo”. El mai știa că acei patru sute de ani s-au sfârșit și că el a fost chemat de Dumnezeu s-o facă.

Bărbați și femei, Dumnezeu a făgăduit că va turna Duhul Său peste orice făptură în aceste zile de pe urmă. EL a făgăduit că va trimite botezul cu Duhul Sfânt și va chema o Mireasă, fără pete și fără zbârcitură. EL a făgăduit și tot EL o va și împlini! Nu-i ascultați pe acești păstori plătiți; ei vă vor duce în rătăcire! Duhul Sfânt este păstorul care vă dă mâncare pentru oi din Cuvântul Său! Hrana (Cuvântul) vine întotdeauna de la Păstor. El este Păstorul nostru! Ascultați-L: voi sunteți oile turmei Sale! Dacă voi sunteți oi, voi ascultați glasul Lui! Voi nu ascultați pe altcineva, ci numai ceea ce spune EL. Voi nu ascultați un glas străin!

Oh, ascultați-L pe Marele Proroc-Păstor, care se înfățișează din nou și se prezintă! Ascultați ce spune Ioan, când se afla în râul Iordan. El stătea acolo și

predica: „Vine ceasul”. Ioan era fiul unui preot. În timpul acela, fiii preluau meseria tatălui lor. Așa au luat ființă și toate numele noastre de familie. Ei erau numiți după meseria lor. Ioan trebuia să devină preot, la fel ca tatăl său. Voi știți doar, Îngerul Domnului a venit la tatăl său, la Zaharia. După ce el a venit din nou acasă, soția sa a rămas însărcinată. Ea era deja însărcinată în luna a șasea și nu simțea nici un fel de viață în pântecul ei. Ea era speriată fiindcă copilul încă nu se mișcase. Nu era ceva normal.

Îngerul Domnului i-a apărut Mariei și i-a spus că ea va naște un Copil, fără să fi cunoscut vreodată vreun bărbat. Îngerul a înștiințat-o și despre situația Elisavetei. După aceea, ea s-a dus în munții Iudeii, ca să-i spună și Elisavetei despre cele întâmplate. Când a sosit la Elisaveta, i-a spus că va deveni mamă. Ea nu pricepea cum, pentru că nu știa încă de nici un bărbat. Dar ea a spus: „Duhul Sfânt m-a umbrat și Sfântul care se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu. Eu o să-I pun numele Isus”. Când numele „Isus” a fost rostit pentru prima dată de buze omenești, a intrat viață în acel copil nenăscut din pântecul mamei sale, el a săltat și mișca de bucurie, cu toate că până atunci nu dăduse nici un semn de viață. Numele lui Isus a făcut ca un copil nenăscut să primească viață! Ce ar trebui să facă acest Nume într-o biserică care susține că ar fi născută din nou?

Noi suntem așa de fără viață, ca un castravete murat și permitem ca tot felul de lucruri să se petreacă. Nouă ne este frică să ne sculăm și să mărturisim ce credem și apoi să condamnăm pe față toate aceste prostii, astfel ca Isus Hristos să se poată dovedi același, ieri, azi și în veci. Este perioada Crăciunului. Scoateți afară acești Moși Crăciun și toate celelalte prostii comerciale. Unde ați auzit în Biblie de Moș Crăciun? Acesta este doar un mit roman. Nu are nici o valoare! Așa ceva nu există! Nu-i învățați pe copiii voștri astfel de prostii!

Într-o bună zi, va trebui să mărturișiți copiilor voștri că aceasta a fost o poveste mincinoasă și că voi i-ați mințit. Aceasta va dăuna mărturiei voastre despre Isus Hristos, căci ei vor spune: „Poate și aceasta este la fel ca și povestea cu Moș Crăciun.” Aduceți-L pe Isus Hristos, Marele Proroc-Păstor, înapoi în această sărbătoare, înapoi la locul Lui!

Observați ce a spus prorocul Ioan când el stătea acolo. Noi cu toții știm că el a fost un mare proroc-păstor. El a avut un mesaj. Îngerul știa că el Îl va prezenta pe Isus. El nu putea să frecventeze un seminar. Acolo ei ar fi spus: „Tu știi doar că un doctor, așa și așa, este cel mai potrivit ca să ocupe acest loc. Tu să-l prezinți pe El...” Dar el nu putea să se amestece cu învățători omenești!

Noi am fost informați că el s-a dus în pustiu la vârsta de nouă ani, ca să fie pregătit de Dumnezeu. De acolo vin păstorii! Mesajul lui n-a fost ca cel al unui teolog cu un mare grad academic, care folosește cuvinte înalte, frumoase și mărețe! El spunea: „Șerpi, pui de năpârci!” Astfel îi numea el pe bărbații religioși. În pustiu, el a văzut șerpi. Cel mai josnic animal despre care știa el era șarpele. Așa îi

numea el pe preoți și pe teologi! El le spunea: „*Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?*” Să nu vă treacă prin minte și să spuneți: „Noi aparținem acestora sau aceloră, căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice fii lui Avraam din pietrele acestea!”” Pentru că Ioan a văzut în pustie și pietre. El spunea mai departe: „*Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor*”. Toate acestea el le-a văzut în pustiu: șerpi, pomi, deșert. Acela era mesajul lui. El nu cunoștea cuvinte înalte pe care un renumit doctor în teologie le-ar folosi ca să explice, dar cu care mai degrabă ar amesteca și ar încurca totul. El predica în concordanță cu natura.

Același lucru îl arătăm noi aici: toiagul păstorului, păstorul, oile, completa concordanță cu natura. Ce a făcut el? El avea să îndeplinească o mare lucrare. El trebuia să-L recunoască pe Mesia. El a spus: „EL este în mijlocul vostru și voi nu-L cunoașteți, fiindcă voi sunteți înveliți prea de tot în teologia voastră, astfel că voi nici nu știți unde vă aflați”.

Într-o zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind. Atunci el a zis: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*” Mielul! Aleluia! Ispășirea adevărată! Acolo venea Acela care a fost simbolizat de fiecare miel tăiat, începând din Eden. EL era un bărbat obișnuit care venea la râu. Ioan a fost întrebat: „De unde ai știut cine este? Eu n-am văzut nimic deosebit în persoana Lui!”. „Dar eu mărturisesc că am văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El, și am auzit o voce: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea!*” Observați, Porumbelul și Mielul! Așa este! Ce s-ar fi întâmplat dacă acolo ar fi stat un lup? Porumbelul nu ar fi putut să se coboare peste El. Dumnezeu S-a prezentat sub forma unui porumbel, care este cea mai blândă pasăre a cerului, iar pe Fiul Lui, L-a prezentat ca pe un Miel, cel mai blând animal de pe pământ. Cea mai curată pasăre a cerului, nu cioara, nici uliul. N-a fost acolo jos nici un porc, ci un Miel! Alte două naturi nu s-ar fi potrivit mai bine. În momentul în care porumbelul s-a coborât peste Miel, El s-a lăsat condus de porumbel! EL nu mergea pe propriul Său drum, El era condus de Tatăl. Același lucru se întâmplă cu un miel adevărat și azi. Oh, mieii ai crăciunului, nu știți voi că Dumnezeu ne conduce doar după Cuvântul Său? Acesta este toiagul Lui!

Nu s-ar fi întâmplat nimic, dar Ioan a spus: „Ceilalți n-au văzut nimic, dar eu mărturisesc: „Eu am văzut”.” Din acest motiv, a putut el să-L prezinte: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*”.

Acum, eu aș vrea să vă prezint mesajul meu de crăciun, apropiindu-mă în același timp de sfârșit. „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!*” EL este acest Miel! EL încă este și astăzi același Miel care a fost atunci. EL este astăzi prezent în mijlocul nostru, aici, la fel cum a fost prezent El atunci, în trecut, în locul acela, deoarece Cuvântul Său este același: „*...unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18:20). Exact asta a spus EL. EL nu se schimbă, El este Dumnezeu, Cuvântul! EL nu se schimbă. EL încă își hrănește oile

prin Prorocul Său păstor, cu hrană pentru oi. Cum ar putea ceilalți s-o mănânce?

Observați acest lucru: înțelepții și intelectualii lumii încă vor să creadă în Moș Crăciun! Ei se închină la toate lucrurile închipuite pentru că nu-L au pe El – care este Cuvântul! Cuvântul nu corespunde gustului denominațiilor și nici gustul păstorilor plătiți. Acești păstori plătiți din denominații, vor să vă unească sub conducerea unui țap. Să nu-i credeți! Ei vă duc la abator! Ascultați-L pe Păstorul cel Mare, care S-a născut cu aproape 2000 de ani în urmă! Pe baza mesajului Său au venit adevărații păstori, care știau să umble cu oile.

Observați, azi se crede la fel ca și în trecut. Ei n-o primesc azi, la fel ca și în trecut, pentru că nu corespunde gustului lor religios. Ei întorc Cuvântul în toate felurile și-L adaptează organizației lor! Dar ei nu vor predica Cuvântul! N-o vor face! Ei spun: „Aceasta a fost pentru zilele apostolilor! Altceva vrea să spună El!” Dar El spune exact ce vrea să spună! Nimeni nu trebuie să tâlcuiască!

Acum, în timpul acesta vrem să ne aplecăm capul și inima, spre praful pământului și vrem să fugim foarte repede spre iesle, ca să primim lumina pe care o aduce prin acest Cuvânt Marele Proroc-Păstor, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu v-am vorbit mult. Poate nu mi-am aranjat cuvintele cum ar fi făcut-o un teolog. Dar eu nici nu încerc să fac asta! Eu încerc s-o spun în așa fel cum mi-o dăruiește El.

Dar înțelegeți acum de ce trebuiau să fie păstori? Ceilalți erau învățați într-o direcție greșită, astfel că ei n-au putut s-o primească. Azi, noi avem tot felul de supraveghetori, preoți, papi, cardinali, episcopi și altele de felul acesta, care vor să ne conducă. Dar Dumnezeu ne dă un Păstor, și acesta este Duhul Sfânt!

Ascultați-mă acum: „Când El...”, Duhul Sfânt, nu doar o idee, ci El! (pronume personal) *„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare”*. Acela este Marele Păstor, Păstorul pe care Isus ni L-a lăsat! Și Duhul Sfânt a scris Scriptura. Biblia spune *„oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”* Atunci, ar putea Duhul Sfânt să vă atragă într-un crez? Ar putea El să vă atragă în ceva ce nu este scris în Cuvântul Lui? Acest lucru ar fi complet imposibil! Duhul Sfânt ar fi un mincinos, dacă El ar spune: „Faceți acest lucru” și după aceea să spună: „Nu, aceasta a fost o greșeală. Voi să faceți ce vă spune biserica!” Dacă voi ați dat ascultare altcuiva care vă depărtează de la adevăratul Păstor - Duhul Sfânt, care vă conduce spre Cuvânt, și voi nu ați trăit-o cu adevărat și nu aveți mărturia Duhului în viața voastră, fără de care....

Dumnezeu este Unul singur! Dumnezeu este singurul care are viața veșnică și El este viața veșnică! Tot ce are un început, va avea și un sfârșit! Dacă voi sunteți doar membri ai unei biserici, atunci acest lucru are un început. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are început, cum nici Dumnezeu nu are nici un început.

Dacă voi sunteți născuți din Dumnezeu, atunci sunteți născuți din Cuvânt și deveniți un fiu al lui Dumnezeu. Deja înaintea întemeierii lumii, numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului. Deja atunci, înaintea întemeierii lumii Dumnezeu v-a văzut culoarea părului, culoarea ochilor, statura voastră. EL v-a văzut înaintea întemeierii lumii! Chiar dacă ar fi trecut un milion de ani, nimic nu vă poate împiedica să vă întoarceți în starea desăvârșită pentru care v-a hotărât Dumnezeu dinainte. „Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu vor urma un străin!”

Și dacă în seara aceasta nu ați primit acea viața veșnică, și priviți spre o închipuire despre un bebeluș care stă într-o iesle și este înconjurat de oameni înțelepți – să nu credeți aceste povești închipuite. Dacă vă gândiți: „Acum eu voi fi un om bun. Voi face cutare lucru! Eu mă voi face membru al unei biserici. Aceasta ajunge.” – atunci sunteți pierduți! Dacă voi nu aveți viața veșnică, atunci cum vreți să trăiți veșnic?

Luați de exemplu un bob de grâu. Știința a reușit deja să facă un bob de grâu artificial, care este perfect, identic cu cel adevărat. Dacă îl analizați, el conține aceeași umiditate, același miez, aceleași substanțe ca și grâul natural care crește pe ogor. Ele sunt perfect identice! Nici în laborator nu se pot găsi deosebiri între ele! Aceeași pâine bună iese și dintr-unul ca și din celălalt. Aceiași fulgi se obțin din unul și din altul. Ca să se vadă însă deosebirea, ele trebuie puse în pământ. Cel făcut de om, va rămâne în pământ, va putrezi și nu va putea crește. Însă cel care a fost creat de Dumnezeu, are un germen de viață în el, și va trăi din nou.

Voi puteți imita pe un creștin, puteți merge la biserică ca un creștin, să vă scrieți numele voastre într-o carte ca fiind creștin, să adevărați la o denominație ca un creștin; e bine, dar dacă viața veșnică, pentru care Și-a dat Viața bunul Păstor nu este în voi, nu vă este de nici un folos. Când Dumnezeu S-a coborât la Cincizecime, El a venit într-un foc ca atunci pe muntele Sinai, ca la primul păstor – Moise.

Când El s-a coborât, s-a împărțit în limbi de foc, câte una pe fiecare din ei. Dumnezeu s-a împărțit pe Sine în poporul Său. Și dacă nu ați primit lucrul acela despre care Petru spunea: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe...*”

Prieteni, nu dați ascultare nici unui mit teologic, ci fiți născuți din nou. Când ați trăit nașterea din nou, Duhul care este în voi este parte din Dumnezeu, și va mărturisi că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Dacă voi încă nu ați trăit acest lucru, atunci fugiți acum la iesle – la Cuvânt! Noi vrem să fugim în grabă la Scriptură, să fugim de aceste biserici decorate cu expuneri teologice, să plecăm la ieslea adevărată, la Cuvântul lui Dumnezeu, unde este făcut de cunoscut Mesia. Haideți să ne rugăm cu capetele plecate.

Scumpe Dumnezeu, aceasta este tot ce știu eu să spun în timpul acesta. Noi ne apropiem de crăciun. Străzile sunt pline de bărbați, femei, băieți și fete care se

îmbulzesc să cumpere un dar pentru cineva, care la rândul lui le dăruiește ceva. Și mulți oameni care se numesc creștini, sunt în drum să cumpere țigări și băuturi tari, ca daruri de crăciun. O, Dumnezeule, se pare că ești lovit direct în față prin faptul că ei îi învață pe copiii lor povești romane, teologia păgână despre Moș Nicolae, un mit care este ușor primit de lume. Ei L-au respins pe adevăratul Hristos al crăciunului, adevăratul Miel.

O, Dumnezeule, eu mă rog în timp ce capetele noastre sunt îndreptate spre praful din care Tu ne-ai luat. Lui Avraam, marele păstor-proroc, i-ai spus odată, că urmașii lui vor fi atât de numeroși ca nisipul mării. El a știut că nisipul nu poate fi numărat. Atunci Tu i-ai spus: *„Privește spre cer și numără stelele”*. El a știut că este imposibil. Tu i-ai spus: *„Așa de mulți vor fi urmașii tăi”*. Noi privim la mesajul dat acelui proroc păstor - „de la praful pământului la stelele cerului” – deși moartea este în trupurile noastre muritoare ca să ne ducă spre țărână, există o Viață care ne poate ridica sus la stele. Așa cum Tu ai spus marelui Tău proroc, Daniel: *„Dar aceia din popor, care vor cunoaște pe Dumnezeul lor, vor rămâne tari, și vor face mari isprăvi. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.”*

Doamne Dumnezeule, Marele Creator, Tu ai venit din propria Ta voință în persoana lui Isus pe acest pământ, ca oamenii să știe cine este Dumnezeu. Tu ai fost Singurul care putea să ia pedeapsa morții în locul nostru. Nici un înger, nici un înlocuitor, nu ar fi putut să facă aceasta. Tu ai fost Acela care ai pedepsit și numai Tu ai putut să iei pedeapsa. Ca Duh, Tu nu puteai să mori. Dar Te-ai făcut trup ca să poți muri, și ai devenit un Miel, ca să poți lua păcatul de pe mântuiții Tăi. A trebuit să-i răscumperi cu propriul Tău sânge!

O, faptul aceasta este așa de minunat, încât trece peste capetele multora. Dacă ne gândim: Iehovah este sub forma unui copilăș într-o iesle! EL trebuia să trăiască precum orice copil. Iehovah S-a născut într-un grajd. Iehovah se joacă cu alți copii pe stradă. Iehovah școlar, Iehovah ca tânăr. Și Iehovah – Cel Mare. Tu ai trecut prin toate astea! Apoi Iehovah-Mielul, Iehovah-Prorocul! Tu ai devenit toate acestea ca să iei pedeapsa păcatului nostru asupra Ta și să ne dăruiești viața veșnică!

Iartă-ne, o Dumnezeule, pe noi, fapte nevrednice ale acestei lumi! Ne-am rușinat, Doamne, când am citit în seara aceasta cât de multe ai făcut pentru noi, și noi, ca răsplată, cât de puțin am făcut pentru Tine. Tu ai venit într-o perioadă când erau mari conducători religioși. Tu Te-ai opus lor și ai reflectat lumina Cuvântului Tatălui, fără să faci vreun compromis cu ei și cu teoriile lor. Se pare că astăzi nu mai există nimeni care să se ridice în fața oamenilor și să numească Cuvântul „Cuvânt”, fără să facă vreun compromis.

Noi Te rugăm, Doamne, iartă-ne pentru toate lucrurile pe care noi am uitat

să le facem. Noi Îți dăm inimile noastre ca o iesle pentru tine. Știm că întotdeauna, când cineva Îl acceptă pe Hristos cel răstignit, are loc o naștere din nou, se naște încă un miel, și cântă îngerii în cer. Pentru fiecare păcătos care se pocăiește, îngerii cântă din nou.

În cazul în care este cineva în seara aceasta aici, care nu Te cunoaște ca Mântuitor al său personal, care nu Te cunoaște ca adevăratul dar al lui Dumnezeu, atunci Doamne, noi Te rugăm ca ei s-o primească chiar acum, când capetele noastre sunt aplecate. Nu ca pe o judecată mintală, ci ca o naștere din nou, astfel ca ei să fie născuți din nou din Duhul Tău. Dacă ar mai fi cineva aici care nu a trăit aceste lucruri, atunci Doamne, dă-le bucurie în inimile lor ca ei să găsească în ieslea inimilor lor, Cuvântul-Mesia. EL se va descoperi lor sub forma Duhului Sfânt, Marele Păstor al timpului acestuia. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce capetele noastre sunt încă plecate, și eu sper că și inimile noastre sunt aplecate, ție fratele meu scump, aș vrea să-ți spun ceva: chiar dacă tu ești un membru al bisericii, eu cred că nu te-am jignit cu cele spuse. E bine să aparții bisericii. Să facem asta! Dar, frate scump, nu te mulțumi cu atât! Voi trebuie să fiți născuți din nou! Asta a spus Păstorul Proroc. EL a spus acest lucru unui teolog: „*Trebuie să fiți născuți din nou*”. Voi nu sunteți născuți din nou automat pentru faptul că voi credeți! Se spune: „Voi sunteți născuți din nou când credeți”. Dar în Biblie scrie că și dracii cred. Acest lucru nu este de ajuns. Este o trăire! Voi spuneți: „Eu am trăit o viață bună!” Acest lucru l-au făcut și apostolii, dar ei au fost născuți din nou doar atunci când au primit Duhul Sfânt. Ei nu erau nici convertiți (schimbați), până n-au primit Duhul Sfânt! Voi știți ce s-a întâmplat în noaptea când Isus a fost trădat. El a spus lui Simon Petru: „...*după ce te vei întoarce la Dumnezeu*, [în engleză: după ce vei fi convertit – n.tr.] *să întărești pe frații tăi*” (Luca 22:32). Petru umblase cu El de trei ani și jumătate, a scos draci, a vindecat bolnavi, a predicat Evanghelia, dar conform Cuvântului, el totuși nu era întors la Dumnezeu!

Doriți voi ca acest Mesager să ia locuință în seara aceasta, în inimile voastre? Dacă voi o doriți cu adevărat, atunci n-are nici o importanță ce spune altcineva. Este adevărat fratele meu, sora mea! Eu știu că este adevărul! Ați ridicat voi mâna spre Hristos atunci când toți ochii sunt închiși și toate capetele aplecate? Nu spre mine, eu sunt doar un om. „Eu o cred! Eu doresc cu adevărat ca Hristos să vină în inima mea, adevăratul Hristos al crăciunului.” Ați dori voi acum să ridicați mâinile voastre? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Peste tot sunt mâini ridicate. Să se împlinească, frate! Să se împlinească, soră! Să se împlinească, prietene! Să fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu! Ce contează ce spun alții? Gândiți-vă că viața voastră este în joc! Măine dimineață s-ar putea ca noi să nu mai

fim pe pământ. Noi nu știm când va fi ultima noastră suflare. S-ar putea ca aceasta să fie ultima. Este doar harul lui Dumnezeu! Nu contează dacă ați trăit o viață bună. Isus a spus: „...*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.*” (Ioan 3:3).

Eu știu cum se definește nașterea din nou, dar hai să citim în Scriptură ce s-a întâmplat când ei au fost născuți din nou! Petru era un credincios, apostolii erau credincioși, dar ei nu au fost născuți din nou, până ce nu s-a coborât peste ei Duhul Sfânt la Cincizecime. Oamenii s-au mirat de cele întâmplate. Atunci Petru și ceilalți au zis: „*Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți; pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege. Dar Dumnezeu L-a înviat...și noi toți suntem martori ai Lui*”. Și acum a turnat Duhul Sfânt, ce vedeți și auziți”. Totul este conform Scripturii! „*După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru*”.

Acum vouă, prietenilor mei catolici! Eu știu că sunt aici patru sau cinci. Eu am avut o discuție cu preotul vostru despre aceasta. S-ar putea să nu fie preotul vostru, ci un preot catolic oarecare. El spunea: „Isus a dat bisericii puterea să ierte păcatele: „Aceluia căruia îi sunt legate pe pământ, îi sunt legate și în cer, și cui i le dezlegați pe pământ, îi sunt dezlegate și în cer.”” Aceasta este adevărat, dar să privim puțin cum a făgăduit-o El și cum executau apostolii porunca Lui. Precis nu așa cum o face preotul acela azi! Ce a făcut primul „preot” - dacă vrem să-l numim pe Petru astfel - care a avut cheile Împărăției Cerului? Ce a spus El, cum trebuie să se întâmple? El spunea: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*” (Fapte 2:38-39). Dacă Dumnezeu încă mai cheamă, aceeași trăire este pentru voi, dacă urmați aceleași indicații. Dacă această adunare crede acest lucru, cu capul aplecat, să spună toți „Amin”. Atunci tot ce este mai puțin de atât, este contrar Cuvântului, și nu este în concordanță cu Păstorul.

Doamne Isuse, ei sunt acum în mâinile Tale! Eu mă rog ca în seara aceasta fiecare inimă care încă nu L-a primit pe Isus Hristos ca Mesia, să se deschidă larg. Și Hristos este Cuvântul, Cuvântul Uns și descoperit! Și dacă în seara aceasta este o inimă deschisă, care încă nu Îl are pe Mesia, adevăratul dar de crăciun, singurul

dar pe care Dumnezeu L-a dăruit omenirii, și prin păstori, El a făcut cunoscut lumii că Mielul Său este dat spre iertarea păcatelor, dacă inima aceea este deschisă Doamne, atunci pune în ea Cuvântul - Mesia pentru acest ceas. Noi îi încredințăm Ție, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Îl iubiți voi? ÎL credeți? „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33). Prieteni, înainte de încheiere eu vreau să vă mai spun ceva. De multe ori sunt greșit înțeles. Eu am un mesaj din partea lui Dumnezeu și trebuie să aduc acest mesaj, indiferent de împrejurări. Eu știu că mesajul, la fel, este greșit înțeles. Dacă nu era așa, atunci nu era Mesajul lui Dumnezeu. Astăzi există prea multe motive ca acesta să nu fie înțeles greșit. Eu cred că Dumnezeu are oameni în toate denomițiile și în toate organizațiile lumii, iar eu nu sunt împotriva fraților mei. Acum trei ani am venit aici în Tucson și am avut o adunare cu predicatorii, la fratele Gilmore, și s-a pus întrebarea dacă eu aș fi venit ca să înființez o biserică. Eu am răspuns: „Nu, eu am venit la voi ca să vă ajut”. Dar în toți acești ani, ajutorul acesta nu mi-a fost cerut. Dar în ciuda acestui fapt, să știți că eu totuși am venit să vă ajut. Eu sunt aici ca să dau mâna cu voi, nu cu organizațiile voastre, ci să vă dau mâna, să ne unim inimile, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, și să încercăm să predicăm această Evanghelie fiecărui suflet pierdut și fiecărei persoane nevoiaș. În seara aceasta, eu mă pun la dispoziția lui Dumnezeu cu toată inima mea și cu tot ce este în mine. Eu nu am mult ce să vă ofer, eu nu pot să vă aduc nici tămâie, nici smirnă, nici aur, fiindcă eu nu am nimic. Dar tot ce am, viața aceasta pe care mi-a dăruit-o Dumnezeu, o dăruiesc din nou Lui în această seară. Eu Îi pun la dispoziție inima mea ca o iesle pentru Cuvântul Său și Îi promit Lui, să rămân credincios Cuvântului după toată putința mea, dacă mă lasă să mai trăiesc încă un an; voi predica totul și voi crede totul. Dumnezeule, ajută-mă în aceasta! Veți face la fel și voi?

Primește-ne, Doamne! Noi primim darul Tău de crăciun, pe Mesia, Cuvântul uns, care ne face cunoscută prezența Ta în mijlocul nostru, indiferent cărei confesiuni sau cărei denomiții aparținem. Noi astăzi ne aflăm într-o lume ce se apropie de sfârșit. Dar Marele Mesia stă acolo și ne întinde mâna Lui – Isus Hristos același, ieri, azi și în veci. EL a prezis că în aceste zile de pe urmă biserica va fi atât de organizată, până când va atinge starea Laodiceii. Noi o vedem azi, Doamne! Ce putem face noi, scumpe Dumnezeu? Ce pot face eu? Ajută-mă pe mine și pe ceilalți păstori din toată lumea, ajută păstorii Cuvântului ca să-l poată propovădui și în anul ce vine. Ajută-ne Doamne, Te rugăm! Dăruiește-ne dragostea Ta, Duhul Tău și lumina Ta! Noi ne dedicăm în seara aceasta chemării și Cuvântului Tău. În Numele lui Isus Hristos, noi primim darul Tău de crăciun, Cuvântul lui Dumnezeu întrupat în noi. Amin.

Mie îmi plac cântările din biserică. Pavel spunea: „Eu cânt în Duh. Predic în

Duh. Tot ce fac, o fac în Numele lui Isus Hristos”. Această seară, precis a fost obositoare pentru voi. Eu vă apreciez. Eu vin cu acest mesaj. Câteodată, aş fi mai bucuros să nu vă mai spun nimic din el. Dar aceasta este datoria mea, fraţilor! Dacă eu nu aş

face-o, aş fi un făţarnic. Dacă n-aş face-o, aş fi un trădător al propriei mele conştiinţe şi credinţe în Cuvântul lui Dumnezeu. Eu trebuie să o fac, nu ca şi cum aş vrea să fiu altfel, ci ca să rămân credincios chemării mele. Eu aş vrea să vă ajut, şi să fac tot ce este în puterea mea.

Haidem să cântăm unul dintre cele mai frumoase cântece ale tuturor timpurilor. Atât de mult îl îndrăgesc! Şi anume: „Eu Îl iubesc pe El”. Dacă noi L-am iubi cu adevărat, atunci noi am face ceea ce ne-a cerut El. „Cum puteţi să mă numiţi Domn, dacă voi nu faceţi ce v-am poruncit Eu?” Voi vreţi să daţi ascultare mai bucuros unui păstor plătit, care vă spune: „Înregistraţi numele vostru în cartea noastră, ataşaţi-vă nouă, participaţi la cină şi spuneţi crezul nostru, atunci totul este în ordine”, cu toate că Marele păstor Însuşi, a spus: „...dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu”? Priviţi învăţaţii şi teologii acelui timp, cât de învăţaţi erau, cât de sfinţi erau, ce viaţă decentă trăiau. Acea viaţă nu se poate compara cu cea de astăzi! Dar cum i-a numit Marele Păstor? EL a spus: „Voi sunteţi de la tatăl vostru, de la diavolul”. Ei au recunoscut Cuvântul, dar Cuvântul altui timp, nu Cuvântul timpului prezent.

Era bine dacă ei recunoşteau Cuvântul pentru timpul lui Noe, dar acest Cuvânt a fost pentru acel timp. Acest Cuvânt nu mai funcţiona pe timpul lui Moise. Timpul lui Hristos nu mai avea nimic de-a face cu timpul lui Moise, timpul lui Luther nu mai corespundea timpului lui Wesley, la fel timpul lui Wesley nu mai corespundea timpului penticostalilor! Penticostalii au făcut acelaşi lucru pe care l-au făcut şi ceilalţi. Ce mă ajută timpurile trecute? Aceasta vă întreb eu!

Ce este acel firişor verde de grâu, când el îşi începe creşterea? Isus a spus: „Dacă grâul nu cade în pământ şi nu moare, atunci el rămâne singur”. Ce se întâmplă dacă un bob de grâu cade în pământ? Prima dată îşi face apariţia o frunzuliţă îngustă şi firavă. Aceasta nu seamănă cu grâul semănat. Observaţi natura. Frunzuliţa apărută nu seamănă bobului de grâu care a fost semănat, dar poartă viaţa acelui grâu.

Acel necredincios care a scris cartea cunoscută „Dumnezeul tăcut”, a spus: „Cum ar putea să existe un Dumnezeu care a putut să împartă Marea Roşie, când El, timp de o mie de ani în evul mediu, a privit cum au fost aruncaţi copiii mici în faţa leilor, cum oamenii au fost răstigniţi şi omorâţi în arene, fără ca El să-şi deschidă gura?” Vedeţi, Cuvântul este o descoperire!

Când grâul adevărat şi-a făcut apariţia atunci la început, el nu era după chipul lui Dumnezeu. Acel grâu - când adevăratul grâu a apărut la început - a

decăzut de la Dumnezeu. La sfârșit, și-a făcut apariția grâul, adevăratul chip al lui Dumnezeu; acest grâu reflecta Cuvântul în întregime, pentru că el era Cuvântul. La Cincizecime, Dumnezeu I-a dat o Mireasă. Dar această Mireasă a căzut în pământ în timpul evului mediu, ca și grâul adevărat din exemplul de mai sus. De ce acest grâu nu putea să facă nimic? Pentru că el se afla în pământ. El trebuia să putrezească înainte să răsară o viață nouă.

Dar, într-o bună zi a apărut un preot tânăr, purtând numele Martin Luther. El a rostit un Cuvânt al Adevărului: „*Cel neprihănit va trăi prin credință*” (Romani 1:17). El era o frunzuliță. O a doua îl urma: Zwingli. După aceea Calvin, Knox și alții. Din paiul verde al grâului a crescut apoi spicul. Acesta era aproape ca și grâul care a fost pus în pământ, dar încă nu era bobul original. După aceea a apărut Wesley. De aici și-a făcut apariția biserica metodistă și din ea Nazarinienii, biserica unificată a fraților ș.a.m.d. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Arăta ca grâu adevărat; erau penticostalii. Fiți atenți ce spunea Isus în Matei 24:24: în timpul de pe urmă, cele două duhuri vor sta așa de aproape unul de celălalt, „*până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși*”.

Oricine cultivă grâu știe că spicul verde are aceeași formă și este ca și grâul. Dar dacă îl iei în mână și îl desfaci, nu găsești nici un bob în el. Încă este numai pâstaia. Cu un microscop, puteți descoperi un mic grăunte, chiar la fund, din care va ieși bobul adevărat. Dar ce rol are pleava? Ea protejează grâul! Soarele puternic l-ar distruge. Ea protejează bobul de grâu până când el este copt complet. Când bobul este copt, pleava se retrage. Voi ați observat deja că fiecare bob nou format este identic cu cel original, care a fost semănat în pământ.

După trezirea lui Luther, s-a format o organizație. După trezirea lui Wesley, s-a format la fel o organizație. După John Smith, Alexander Campbell și toți ceilalți, s-au format organizații. Trezirea din timpul penticostalilor era ca și cea adevărată, dar și ea a devenit o organizație. Ce s-a întâmplat prin acest lucru? Ei s-au retras!

Noi avem deja de cincisprezece ani o trezire. De așa ceva nu se știe în toată istoria. Observați, în acești ani, această trezire a cuprins toată lumea, dar din ea nu s-a format nici o organizație. Unde ar trebui să se afle ea? (A început o mișcare numită „Ploaia târzie”, dar a murit imediat.) Dar din această trezire nu s-a făcut nici o organizație. De ce? Pentru că este însuși bobul de grâu! Nu poate să mai urmeze alta. Pleava se retrage. Nu există conlucrare: nimeni nu vrea să aibă de-a face cu voi. De ce? Așa trebuie să fie!

De ce există Biserica în toate timpurile? Ca să ducă sămânța adevărată mai departe! De ce a fost Biserica așezată acolo? Pentru a o sprijini. Cine ar fi sprijinit această lucrare? Cine din rândul bapțiștilor, presbiterienilor, lutheranilor, ar fi sprijinit o campanie de vindecare divină? Ce se întâmplă când își face apariția adevărul? Viața părăsește pleava – nu invers – și intră în bobul de grâu, adevărata

viață. Organizația se oprește în loc și moare, cum a fost în toate timpurile. Același lucru se întâmplă acum. Acum 50 de ani voi ați ieșit, și după aceea v-ați întors înapoi! Dar viața adevărată intră în bobul de grâu. Noi ne aflăm în timpul sfârșitului, fraților!

De ce s-au retras ei? Ca bobul să fie adus în prezența Fiului, să se poată coace până când este copt ca aurul și plăcut Stăpânului. Ei de ce s-au retras? Este dureros și de plâns că ei n-au rămas în prezența soarelui, până când Fiul să-i poată aduce la coacere – la adevărata și deplină Evanghelie – astfel ca totul să se împlinească, tot ce Isus Hristos a făgăduit în Biblie. În mijlocul acestora, se formează un trup. Nu va mai fi o altă organizație! Totul merge spre bogata Laodicea! Prin ce și-a atins organizația bunăstarea? Prin milioane de dolari și milioane de suflete!

Pentru ce a venit Păstorul? Ca să-și salveze frații din robie! Nu știu; Dumnezeu să fie cu noi și să ne ajute. Cercetați Cuvântul. Cercetați Scripturile. În ele noi credem că avem viața veșnică, și ele depun mărturie despre adevăr! Dumnezeu a dat fiecărui timp Cuvintele Sale.

Ce a spus Isus când a venit? EL a spus: „Fățarnicilor!” *„Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți, și ziceți: Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui prorocilor. Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe proroci.”* „Voi sunteți fii ai acelor bărbați, pentru că și voi faceți același lucru pe care l-au făcut și ei”. Frații mei, aceasta rămâne tot timpul, același lucru!

Când Isus, Marele Păstor al oilor, va veni într-o bună zi, atunci El va salva pe aceia care începând de la Cincizecime până la Luther și în toate perioadele, au primit Lumina, (nu pe purtătorul ei, ci Lumina), și în urma primirii au ieșit. Eu mă bucur, știind că El va reveni. O, veți aparține și voi grupului Său? Veți fi voi numărați printre cei ce vor fi luați de El? Există o singură cale ca să ajungi la această țintă, nu prin a te alătura unei biserici, ci prin a fi născut din El! *„Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine. Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl”*. Tot ce trebuie să faceți este s-o acceptați. Singurul dar de crăciun, pe care îl știu eu, este darul lui Dumnezeu pe care L-a dat lumii, singurul Fiu născut. Și El este același ieri, azi și în veci – Cuvântul! Amin. Credeți-L astăzi! Credeți întreaga Biblie!

În timpul celor șapte epoci au existat șapte taine ascunse. Eu chiar scriu o carte despre ele. Un mare teolog, nu demult, mi-a spus: „Frate Branham, știi ceva? Eu cred că Domnul îți va descoperi care este următorul lucru pe care trebuie ca să-l facem. Va fi o mare taină, care este ascunsă în cele șapte peceti”. Vedeți cum Satana vrea să vă devieze de pe calea cea bună? Eu i-am răspuns: „Nu frate, nu este acest lucru”. **El a spus: „Va fi ceva ce nici nu este scris în Cuvânt”. Eu am spus: „Nu, nu. Tu ai uitat că nu este permis să adaugi sau să scoți ceva din**

**Cuvânt”.** Vedeți, totul este deja cuprins în Carte, dar reformatorii nu au văzut-o. Ei nu au trăit atâta timp ca s-o vadă și ei.

Toate epocile au trecut – noi ne aflăm în mijlocul Laodiceei. Gândiți-vă bine că în epoca Laodicea, El se afla în afara bisericii și bate să intre din nou: Eva a pus deoparte pe propriul ei bărbat, pe Adam. Dumnezeu să ne ajute. Să mergem în afara taberei, ca să-L întâlnim pe El. Să ieșim dincolo de porți, să îndurăm împreună cu El! Să fim părtași Lui, în moartea Lui, în îngroparea Lui, în învierea Lui, pentru că El este același ieri, azi și în veci!

Să mai cântăm o cântare înainte de a pleca. Vreți? „Eu Îl iubesc”! Soră, ai vrea să ne dai tonul? Câți dintre voi cunosc acest cântec? Dacă voi ați participat cândva la adunări, voi știți că eu iubesc acest cântec.

Să închidem ochii acum și să ne gândim la Iehovah. Nimeni în afară de El nu era vrednic și în stare ca S-o facă! EL S-a coborât și S-a făcut un Copil mic. EL a crescut în rândul tinerilor. După aceea El a devenit tâmplar – un muncitor. EL a devenit un Miel, o Jertfă. El a înviat biruitor – Iehovah! Și așa cum și-a scos Moise mâna din sân, de pe inima lui, așa a scos și Dumnezeu mâna Lui, din sân. Taina Sa, Fiul Său, a fost lovit de boala nevindecabilă – păcatul. După aceea a băgat-o din nou în sânul Lui, a scos-o din nou, oferind-o ție și mie: Isus Hristos care este același ieri, azi și în veci!

Priviți acum spre El!

*„Îl iubesc, Îl iubesc,  
că-ntâi El m-a iubit  
și a cumpărat salvarea mea  
pe lemnul Calvarului”.*

Câți dintre voi știu acum de ce trebuiau să fie păstori? Spuneți „Amin”. Ei trebuiau să fie aceia! De ce păstori? Trebuia ca să fie așa. Dați-vă mâinile peste rânduri, în timp ce noi mai cântăm de câteva ori acest vers. În seara aceasta aici, se află metodiști, baptiști, luterani, prezbiterieni, catolici și mulți alții. Spuneți: „Călătorule, eu mă bucur să fiu împreună cu tine aici.” Spuneți ceva unul celuilalt, de exemplu: „Dumnezeu să te binecuvânteze”, în timp ce dăm mâna unul cu celălalt.

Noi mai cântăm încă o dată. Acum să închidem ochii, să ne ridicăm mâinile și să-I cântăm Lui.

*„Îl iubesc, Îl iubesc,  
că-ntâi El m-a iubit  
și a cumpărat salvarea mea  
pe lemnul Calvarului”.*

La Dumnezeu nu există formalism. Să ne aplecăm capetele noastre și murmurăm încet, la fel ca și copiii. Voi sunteți copii ai lui Dumnezeu! Să nu vă intereseze ce ar putea să spună lumea: voi acum vă închinați, vă închinați lui

Hristos! Aplecați capetele voastre și murmurați melodia. Nu vă simțiți acum curățiți? În așa fel, ca și când ceva ar fi șters toate îndoielile și lumea aceasta din voi? Nu simțiți așa? Ridicați-vă mâinile. „Eu mă simt curățit. Mă simt altfel. Este ceva ca și cum aș fi mâncat din mâinile Sale.” Fratele acela o numea mai înainte „hrană”, hrana păstorilor, hrana oilor. Acesta este Cuvântul! Oile lui Dumnezeu se hrănesc cu hrana Lui! „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”.

Aceasta este hrana: Biblia! Noi ne hrănim din toate cuvintele, nu numai din câteva, ci din toate cuvintele care ni le-a trimis El. Nu aprinde aceasta în voi dragostea pentru El, gândindu-vă că noi acum avem viața veșnică? Noi nu vom deveni cândva fii ai lui Dumnezeu, ci noi suntem deja fiii Lui! Nu mai târziu – deja acum! Și stăm împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.

Televiziunea demonstrează că există unde electromagnetice care înconjoară tot pământul și care devin din nou vizibile pe ecran. Duhul lui Dumnezeu ia Cuvântul lui Dumnezeu și lasă să strălucească în locuri cerești, în fața oilor Sale, pe Isus Hristos același ieri, azi și în veci! Minunat! Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haidem să ne ridicăm pentru un moment. A fost numit cineva pentru rugăciunea de încheiere? Gândiți-vă la aceasta, închinați-vă lui Isus Hristos în perioada crăciunului. Închinați-vă Lui în puterea învierii Lui! Dacă eu aș putea să vă fiu de folos vouă, păstorului vostru, bisericii voastre sau oricui de aici, atunci noaptea pentru mine nu este niciodată prea întunecată sau ploaia prea puternică.

Aici este prezentă o anumită doamnă. Într-una din serile trecute, eram ocupat cu rugăciunea pentru bolnavi, când Billy m-a chemat din birou. Era vorba de o femeie în vârstă de peste 80 de ani care-și pierduse mințile. Ea credea că așteaptă un copil și așa și așa. Era complet deranjată mintal. Billy mă întreba: „Tată, poți să vii?” Eu i-am răspuns: „Momentan nu pot, pentru că sunt prea mulți oameni prezenți aici. Eu pur și simplu, nu pot să plec”. Atunci el a spus: „Tată, poți cel puțin să te rogi? Eu voi informa pe acei oameni că tu te rogi”. Eu i-am răspuns: „Da”. În același moment, ea și-a revenit. Ea a adormit și s-a trezit vindecată. După aceea, ea a mâncat o porție de pui și s-a comportat complet normal. Ea a recunoscut nu demult aici acest lucru și a depus mărturie despre aceasta.

Ceva mai înainte, l-am văzut pe fratele Mack undeva în încăpere. El este unul dintre păstorii de aici – un frate foarte drag. Eu îl iubesc pe fratele Mach, deja de atunci de când mi-am început slujba.

Odată am fost în Columbia Britanică. Vreau să vă arăt doar că totdeauna Dumnezeu conduce totul bine. Eu eram deja pe cal și pregătit să mă întorc în sălbăticie, unde am adus un grup de indieni la Dumnezeu. Toți s-au pocăit și L-au primit pe Isus. Prin prorocie, i-a fost spus unui copil de indian care-și pierduse căluțul doi ani mai înainte, unde îl va regăsi și la ce distanță se află și unde stă. Mama lui suferea de la un infarct și era pe patul morții. Ea a fost vindecată și

salvată. Băiatul s-a dus în acel loc și a găsit totul cum i-a fost spus. El și-a recăpătat căluțul său.

Nici un cuvânt pe care Dumnezeu mi l-a vorbit vreodată, nu a rămas neîmplinit! Eu vă întreb pe toți: m-a auzit cineva spunând ceva ce El mi-a spus și să nu se fi întâmplat exact cum a fost spus? Dacă a fost totul adevărat, atunci spuneți „Amin”. Niciodată nu a fost ceva pe dos!

Fratele Mack era pe patul morții și soția lui l-a sunat pe Billy, mai precis pe soția lui, întrebându-l unde mă aflu. Soția lui, într-adevăr, este o doamnă cumsecade. Nora mea îi răspunse: „El este plecat în Columbia Britanică, la vânătoare”.

În acea dimineață, dintr-un motiv oarecare, eu nu am putut pleca cu calul. Billy spunea: „Voi suna încă o dată acasă”. El s-a dus la poștă ca să telefoneze. Scurt timp după aceasta, el venea în fugă, spunând: „Fratele Mack este pe moarte și te cheamă”. Băiețelul indian cu acel căluț era cu noi.

Eu am mers în pădure, și m-am pus pe genunchi. Spuneam: „Scumpule Dumnezeu, la aproximativ trei mii de mile depărtare, în statul însoțit Arizona, în Tucson, fratele meu este pe patul morții. Îl vei ajuta?” În acel moment ceva mi-a vorbit: „Totul este în ordine”. Câteva zile în urmă, când m-am dus la fratele Mack ca să vorbesc cu el, eu l-am întrebat la ce oră s-a însănătoșit. Era în același timp când noi ne-am rugat! Nu este El minunat? EL este același ieri, azi și în veci! Eu sunt atât de bucuros, pentru că trăiesc în prezența Împăratului!

Să ne aplecăm capetele, acum. Un frate scump este aici, un misionar, un prieten de-al meu. El este membru al „Assemblies of God”, într-adevăr un frate scump! Eu îl numesc „Creech”. El a spus atâtea lucruri bune. Frate Creech, eu îți spun așa. Nu știu ce să spun. Tu ești fratele meu și un slujitor împreună cu mine, pătaș la suferințele lui Isus Hristos din acest timp de pe urmă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Cred că fratele Tony a zis că tu vei spune rugăciunea de încheiere. Noi ne aplecăm capetele acum. Vino, te rog!

## BROȘURA ESTE GRATUITĂ

Pentru alte informații și predici, puteți scrie la următoarele adrese:

Joe Mircea, Cugir, Str. Victoriei nr. 31 Ap. 11

Cetnarovici Ioan, București 49, Intr. Bădeni 6, Bl. M9, Ap. 47



